

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. listopadu 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Natálie Tognerové a přísedících Marie Michalské a Jitky Slaninkové

takto:

Podle § 314r odstavec 4 trestního řádu se

schvaluje dohoda o vině a trestu

sjednaná dne 17. 9. 2021 mezi státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ostravě a obviněným Zdeňkem K., narozeným xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava, a

obviněný

Zdeňk K., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava,

je vinen, že

1.

dne 27. 6. 2020 v době kolem 17:30 hodin, v Bohumíně, okres Karviná, po předchozím požití alkoholických nápojů, na veřejně přístupné pláži u Kališova jezera poblíž ulice Oderské a před zraky přesně nezjištěného počtu návštěvníků pláže, ozbrojen plynovou pistolí značky Magnum 2017, výrobní číslo M 170847, přistoupil k dřevěným lavicím, na kterých v té chvíli seděl jeho syn Lukáš K., roč. xxx, společně s Lenkou V., roč. xxx, nezl. K. P., roč. xxx, a Jakubem A., roč. xxx, načež uvedenou plynovou pistolí namířil na Lukáše K. a začal mu vyhrožovat, že jej zabije, což v Lukáši K. vyvolalo obavu o vlastní život,

načež se Lukáš K. a Jakub A. postavili a z místa odběhli do vzdálenosti několika metrů, na což zareagoval tak, že plynovou pistolí začal mířit na hlavu Lence V., která na místě zůstala a držela v náručí nezl. K. P., a volal na Lukáše K., aby k němu přišel, jinak že Lenku V. usmrtí, načež došlo ke slovní výměně názorů mezi ním a Lukášem K., kdy Lenka V. využila jeho chvilkové nepozornosti a z místa i s nezl. K. P. utekla,

kdy poté ještě Lukáši K. znovu řekl, že jej usmrtí, a z místa odešel, přičemž při odchodu naznačoval rukou směrem k Lukáši K., že mu podřeže krk, čímž v Lukáši K. opakovaně vyvolával obavu o vlastní život,

2.

dne 8. 8. 2020 v době kolem 17:43 hodin, v Bohumíně, okres Karviná, po předchozím požití alkoholických nápojů, veden dlouhodobou nenávisť vůči svému synovi Lukáši K., záští vůči své manželce Silvií K. a naprostou lhostejností k životům a zdraví jiných osob a cizímu majetku, se záměrem založit požár v bytovém domě č.p. xxx na ulici xxx v prostorách společné chodby v 11. nadzemním podlaží a v bytě č. xxx, jenž v dané době užíval jeho syn Lukáš K. společně s Lenkou V., nezl. D. K. a Silvií K., poté, co krátce předtím za účelem založení požáru zakoupil na čerpací stanici LUTO GAS s.r.o. na ulici Lidická 1207 v Bohumíně celkem 8 litrů motorového benzínu, jenž natankoval do vlastní plastové nádoby, vstoupil do bytového domu č.p. xxx na ulici xxx a vyjel výtahem do 11. podlaží, kde ze strany společné chodby nalil opatřených 8 litrů automobilového benzínu mezi práh a vchodové dveře bytu č. xxx s vědomím, že část benzínu pod dveřmi zatekla také do interiéru bytu, přineseným zapalovačem vylitý benzín zapálil a z místa utekl, přitom vše činil s vědomím, že v uvedeném bytě se v tom okamžiku nacházeli nejen jmenovaní uživatelé, ale díky probíhající oslavě narozenin Lenky V. také další osoby z řad příbuzných a známých Lukáše K. a Lenky V., včetně dětí mladších patnácti let a jedné těhotné ženy, a současně vzhledem k množství benzínu užitého k iniciaci hoření, tomu, že část benzínu zatekla dovnitř do bytu, a skutečnosti, že v případě založení požáru u vchodových dveří, které představovaly jedinou únikovou cestu z bytu, znemožní únik osobám nacházejícím se uvnitř bytu, byl si vědom a byl nejméně srozuměn s tím, že může nejen způsobit požár bytu č. xxx, společných částí domu a bytových jednotek sousedících s bytem č. xxx, čímž může způsobit škodu na majetku přesahující 10.000.000 Kč, ale že také s vysokou mírou pravděpodobnosti usmrtí všechny osoby, které se v té chvíli v bytě č. xxx nacházely, a že bezprostředně ohrozí na zdraví a na životě i další obyvatele předmětného bytového domu, zejména pak obyvatele bytů č. xxx, xxx a xxx, které přímo sousedily s bytem č. xxx, a přesto tak učinil, přičemž v důsledku tohoto jeho počínání došlo k okamžitému vznícení par veškerého vylitého benzínu a k rychlému rozvoji požáru a rozšíření životu nebezpečných zplodin hoření ve vnitřních prostorách bytu č. xxx, kdy přibližně do 10 minut od vypuknutí požáru byly ohněm zasaženy všechny místnosti v daném bytě, a dále pak k rozvoji požáru a rozšíření životu nebezpečných zplodin hoření ve společných prostorách bytového domu, zejména na chodbách a schodištích v 11. a 12. podlaží, přičemž v době vypuknutí požáru se uvnitř bytu č. xxx nacházelo celkem 15 osob, z nichž bezprostředně v důsledku působení ohně a toxických zplodin hoření zemřeli Lukáš B., roč. xxx, Lucie B., roč. xxx, nezl. M. B., roč. xxx, nezl. D. K., roč. xxx, nezl. J. V., roč. xxx, a Lenka V., roč. xxx, kteří všichni uhořeli a kteří bezprostředně před smrtí následkem popálenin trpěli intenzivně vnímanou bolestí na hranici snesitelnosti, a dále, sice ne přímo působením ohně ani zplodin hoření, přesto však v důsledku jím založeného požáru, zemřeli těhotná Nicola G., roč. xxx, Jana H., roč. xxx, Lukáš K., roč. xxx, Silvie K., roč. xxx, a Petr P., roč. xxx, kteří se ve snaze uniknout ohni a zplodinám hoření nejprve uchýlili na vnější parapet oken v ložnici, jenž se nacházel jedenáct podlaží nad zemí, odkud následně v důsledku vratkosti místa, minimu prostoru a sálajícímu žáru z útrob bytu spadli na travnatou plochu před bytovým domem a na místě zemřeli, přičemž únik těchto osob z vnitřních prostor bytu na vnější parapet oken byl bezprostředně vynucen založeným požárem, neboť pokud by tyto osoby setrvaly v bytě, zahynuly by v důsledku přímého působení ohně a zplodin hoření, přičemž záchrana těchto osob byla díky rychle se šířícímu požáru zcela vyloučena, kdy takto konkrétně

Nicola G., jež byla v pokročilém stadiu gravidity, zemřela následkem rozhrmoždění kmene mozkového při tříštivých zlomeninách kostí klenby a spodiny lební, přičemž bezprostředně před smrtí utrpěla popáleniny dosahující II. stupně v oblasti čela, zad a všech končetin, a musela tak trpět intenzivně vnímanou bolestí na hranici snesitelnosti, a spolu s ní zemřel i nedonošený lidský

plod, u něhož byla příčinou smrti dekapitace a rozhmoždění hlavy včetně mozkových struktur zahrnující kmen mozkový,

Jana H. zemřela následkem roztržení hrudní srdečnice a pravostranné srdeční komory, přičemž bezprostředně před smrtí utrpěla popáleniny II. a III. stupně v oblasti hlavy, trupu i všech končetin, a musela tak trpět intenzivně vnímanou bolestí na hranici snesitelnosti,

Lukáš K. zemřel následkem roztržení hrudní srdečnice při tupém poranění hrudníku a natržením mozkového kmene, přičemž bezprostředně před smrtí utrpěl popáleniny II. a III. stupně v oblasti hlavy, krku, trupu i všech končetin, a musel tak trpět intenzivně vnímanou bolestí na hranici snesitelnosti,

Silvie K. zemřela následkem roztržení hrudní srdečnice při tupém poranění hrudníku, přičemž bezprostředně před smrtí utrpěla popáleniny II. a III. stupně v oblasti hlavy, krku, trupu i všech končetin, a musela tak trpět intenzivně vnímanou bolestí na hranici snesitelnosti,

Petr P. zemřel následkem roztržení srdce a hrudní srdečnice při tupém poranění hrudníku a natržení mozkového kmene, přičemž bezprostředně před smrtí utrpěl popáleniny II. a III. stupně v oblasti pravé strany hlavy a zadních stran trupu a všech končetin, a musel tak trpět intenzivně vnímanou bolestí na hranici snesitelnosti,

a toliko náhodou a zcela nezávisle na jeho vůli se z bytu podařilo uniknout, a vyhnout se tak smrti za současného intenzivního vnímání bolesti na hranici snesitelnosti, Jakubu A., roč. xxx, Rostislavu K., roč. xxx, Žanetě V., roč. xxx, a Pavlu V., roč. xxx, kteří se v době vypuknutí požáru nacházeli v kuchyni, ze které měli přístup na balkón, a díky tomu přešli z tohoto balkónu na balkón sousedního bytu č. xxx, a přesto tyto osoby v důsledku požáru utrpěly zranění, kdy takto

Jakub A. utrpěl popáleniny I. stupně lokalizované v oblasti pravé horní končetiny v oblasti od pravého ramene až po loket, přičemž toto poranění si vyžádalo dobu léčeni a omezení v obvyklém způsobu života nejvýše 7 dní,

Rostislav K. utrpěl popáleniny I. a II. stupně na 26 % povrchu těla s rozvojem popáleninového šoku, přičemž popáleniny byly lokalizovány ve vlasaté části hlavy, na přední straně krku, na zádech v celém rozsahu, na přední straně trupu vpravo, na kolenou, na obou pažích a předloktích, na hřbetech rukou a prstech, přičemž ze soudně lékařského hlediska utrpěná poranění s rozvojem popáleninového šoku představovala poškození důležitého orgánu, a dále s ohledem na skutečnost, že takto rozsáhlé popáleniny zasahující hlubší struktury kůže jsou při svém vzniku provázeny intenzivně vnímanou bolestivostí až na samé hranici snesitelnosti, ze soudně lékařského hlediska utrpěná poranění představovala také mučivé útrapy, přičemž zranění si vyžádala dobu léčeni a omezení v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 5 týdnů,

Žaneta V. utrpěla popáleniny I. až III. stupně na 32 % povrchu těla s rozvojem popáleninového šoku a s podezřením na inhalační trauma s nutností umělé plicní ventilace a podpory oběhu noradrenalinem, přičemž popáleniny byly lokalizovány na zádech, v oblasti levého boku, na levé tváři, levém ušním boltci, na obou pažích i předloktích, malíkovém válu levé ruky, na obou stehnech i bérkách, prstech i ploskách nohou, na přední straně trupu, přičemž ze soudně lékařského hlediska utrpěná poranění s rozvojem popáleninového šoku představovala poškození důležitého orgánu, a dále s ohledem na skutečnost, že takto rozsáhlé popáleniny zasahující hlubší struktury kůže jsou při svém vzniku provázeny intenzivně vnímanou bolestivostí až na samé hranici snesitelnosti, ze soudně lékařského hlediska utrpěná poranění představovala také mučivé útrapy,

příčemž zranění si vyžádala dobu léčení a omezení v obvyklém způsobu života po dobu přesahující 6 týdnů,

Pavel V. utrpěl popáleniny I. až III. stupně na 8 % povrchu těla, přičemž popáleniny byly lokalizovány na obou ušních boltcích, na zadní straně krku, na zádech nad pravou lopatkou, v bederní krajině vpravo a nad kyčlí pruhovitě, na přední straně levého bérce v jeho dolní části a na vnitřní straně levé nohy, na zevní straně pravého bérce, na zevní straně pravé paže, přičemž s ohledem na skutečnost, že takto rozsáhlé popáleniny zasahující hlubší struktury kůže jsou při svém vzniku provázeny intenzivně vnímanou bolestivostí až na samé hranici snesitelnosti, ze soudně lékařského hlediska utrpěná poranění představovala také mučivé útrapy, přičemž zranění si vyžádala dobu léčení a omezení v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 8 týdnů,

a dále v přímé souvislosti s jím založeným požárem, jenž pro tyto osoby představoval mimořádně stresující událost spojenou s bojem o vlastní přežití a se ztrátou blízkých osob, u Jakuba A. a Žanety V. došlo k propuknutí posttraumatické stresové poruchy, což je duševní porucha, která je v obvyklém způsobu života omezovala po dobu delší než 6 týdnů,

a rovněž v přímé souvislosti s jím založeným požárem, konkrétně pak v důsledku úmrtí nezl. J. V., došlo u matky nezletilého, Jany V., roč. xxx, k propuknutí posttraumatické stresové poruchy, což je duševní porucha, která ji v obvyklém způsobu života omezovala po dobu delší než 6 týdnů,

příčemž do doby, než se podařilo požár uhasit, byly požárem zcela zničeny vnitřní prostory bytu č. xxx, v dalších částech bytového domu č.p. xxx byly požárem a zplodinami hoření poškozeny prostory společných chodeb, výtahy, rozvody elektrické energie, rozvody telekomunikací a domovní fasáda a byly evakuovány všechny osoby nacházející se v bytovém domě č.p. xxx a rovněž byly společné prostory bytového domu č.p. xxx i jednotlivé byty postiženy následky hasebního zásahu a zastavením přívodu elektrické energie, a v důsledku toho vznikla vlastníkově bytového domu č.p. xxx Městu Bohumín, se sídlem Masarykova 158, 735 81 Bohumín, v podobě škody na nemovitém majetku, ztrát na nájemném a nákladů spojených se zajištěním náhradního bydlení pro evakuované obyvatele domu, majetková škoda v celkové výši nejméně 15.005.975 Kč,

a současně v důsledku jím založeného požáru, následného hasebního zásahu, zastavení přívodu elektrické energie a nucené evakuace vznikla majetková škoda osobám užívajícím byty v domě č.p. xxx, a to v podobě zejména škod na vnitřním vybavení bytů a osobních věcech, kdy takto konkrétně byla způsobena Pavlu A., roč. xxx, a Lucii P., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 16.280 Kč, Jakubu A., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 68.000 Kč, Milanu A., roč. xxx, a Daně A., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 50.000 Kč, Patriku C., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 300 Kč, Josefu C., roč. xxx, a Magdaleně C., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 2.900 Kč, Jaroslavu D., roč. xxx, a Ivě D., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 72.400 Kč, Miroslavu G., roč. xxx, a Olze G., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 24.600 Kč, Karolu H., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 500 Kč, Jindřichu H., roč. xxx, a Aleně H., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 55.800 Kč, Zuzaně J., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 21.230 Kč, Stanislavu K., roč. xxx, škodu ve výši nejméně 13.100 Kč, Stanislavu K., roč. xxx, a Danuši K., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 500 Kč, Josefu K., roč. xxx, a Růženě K., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 71.660 Kč, Martinu K., roč. xxx, a Tereze K., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 500 Kč, Michaele K., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 11.400 Kč, Romanu K., roč. xxx, a Ivaně K., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 9.901 Kč, Rostislavu K., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 3.000 Kč, Heleně M., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 42.150 Kč, Barboře N., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 4.500 Kč, Patriku N., roč. xxx, a Karině Š., roč. xxx, společná škoda ve výši 3.000 Kč, Jaroslavu S., roč. xxx, a Aleně S., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 71.660 Kč, Josefu S., roč. xxx, a Dance S., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 3.000 Kč, Marcele S., roč. xxx, škoda ve výši nejméně

3.000 Kč, Petru S., roč. xxx, a Dagmar S., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 3.800 Kč, Romanu S., roč. xxx, a Lence S., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 8.100 Kč, Petru S., roč. xxx, a Květoslavě S., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 50.500 Kč, Rostislavu S., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 500 Kč, Petru Š., roč. xxx, a Janě Š., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 1.000 Kč, Jaroslavu T., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 300 Kč, Jozefu U., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 1.400 Kč, Ivaně V., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 12.850 Kč, Žanetě V., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 5.700 Kč, Pavlu V., roč. xxx, škoda ve výši nejméně 10.000 Kč, Antonínu Z., roč. xxx, a Alexandře Z., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 7.000 Kč, Zdeňku Z., roč. xxx, a Soni Z., roč. xxx, společná škoda ve výši nejméně 5.000 Kč a dále na vnitřním vybavení bytu č. xxx celková škoda ve výši nejméně 318.850 Kč,

přičemž zcela nezávisle na jeho vůli a především díky rychlému zásahu Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje a Jednotek sboru dobrovolných hasičů ze Starého Bohumína, Bohumína-Šunychlu a Rychvaldu nedošlo v důsledku jím založeného požáru k většímu počtu obětí na životech ani k dalším škodám na majetku, a to zejména v bytech xxx, xxx a xxx, které s bytem č. xxx přímo sousedily,

3.

dne 8. 8. 2020 v době nejméně od 17:25 do 17:40 hodin, v Bohumíně, okres Karviná, po předchozím požití alkoholických nápojů, řídil po pozemních komunikacích osobní motorové vozidlo tovární značky Renault Megane, reg. zn. xxx, a to nejméně na trase z místa svého bydliště na ulici xxx k čerpací stanici LUTO GAS s.r.o. na ulici Lidická 1207, a posléze od této čerpací stanice k bytovému domu na ulici xxx, přestože si byl vědom a byl nejméně srozuměn s tím, že díky množství požitého alkoholu nemůže být schopen bezpečně ovládat motorové vozidlo, v důsledku čehož může ohrozit životy a zdraví ostatních účastníků silničního provozu a cizí majetek, načež poté, co byl téhož dne v 17:49 hodin zadržen strážníky Městské policie Bohumín před domem č.p. xxx na ulici xxx, se v čase 20:48 hodin podrobil odběru krve, ve které byla stanovena hladina alkoholu 1,52 g/kg, přičemž zpětným propočtem odbourávání alkoholu v těle bylo zjištěno, že v době řízení osobního motorového vozidla u něj činila hladina alkoholu v krvi nejméně 1,86 g/kg,

tedy

ad 1

jednak

jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal, a takový čin spáchal se zbrání,

jednak

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a uvedený čin spáchal se zbrání,

jednak

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,

ad 2

jednak

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, a uvedený čin spáchal na více osobách, na těhotné ženě, na dítěti mladším patnácti let a trýznivým způsobem,

jednak

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, uvedený čin spáchal na více osobách a trýznivým způsobem, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

úmyslně způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti a těžké újmy na zdraví a cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčinil požár, takovým činem způsobil škodu velkého rozsahu a těžkou újmu na zdraví nejméně dvou osob,

ad 3

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchal

ad 1

jednak

zločin vydírání podle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku,

jednak

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 2

jednak

zločin vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno a), b), c), i) trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak zločin obecného ohrožení podle § 272 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c), d) trestního zákoníku,

ad 3

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku a § 54 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody na doživotí**,

podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**,

podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se mu dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 2 (dvou) roků**,

podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obviněný povinen zaplatit poškozeným:

- **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna**, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava, na náhradě majetkové škody částku 1 402 552 Kč,
- **Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje**, se sídlem Výškovická 40, 700 30 Ostrava, na náhradě majetkové škody částku 158 433,60 Kč,
- **Město Bohumín**, se sídlem Masarykova 158, 735 81 Bohumín, na náhradě majetkové škody částku 2 140 911,17 Kč,
- **Revírní bratrská pokladna**, zdravotní pojišťovna, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava, na náhradě majetkové škody částku 107 519 Kč,
- **Jakub A.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě majetkové škody částku 219 843 Kč a na náhradě nemajetkové újmy částku 1 276 781,25 Kč,
- **Rostislav K.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 170 625 Kč,
- **Žaneta V.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě majetkové škody částku 3 000 Kč a na náhradě nemajetkové újmy částku 2 659 650 Kč,
- **Pavel V.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě majetkové škody částku 102 766 Kč a na náhradě nemajetkové újmy částku 66 202,50 Kč
- **Milan B.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 941 250 Kč,
- **Dagmar O.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 1 282 500 Kč,
- **Ludovít M.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 682 500 Kč,
- **Božena F.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 1 282 500 Kč,
- **Aneta F.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 511 875 Kč,
- **Michaela Ch.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 511 875 Kč,
- **Andrea Š.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 1 194 375 Kč,
- **Alžběta P.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 1 050 000 Kč,
- **Miroslav P.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 1 050 000 Kč,
- **Miroslav P.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě majetkové škody částku 51 721 Kč a na náhradě nemajetkové újmy částku 700 000 Kč,
- **Jan V.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 750 000 Kč,
- **Jana V.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 840 000 Kč,

Shodu s prvopisem stvrzuje Markéta Parmová.

- **E. V.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 371 875 Kč
- **V. V.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 542 500 Kč,
- **Čestmír P.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 682 500 Kč,
- **Jiřina J.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 682 500 Kč,
- **Karel P.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 511 875 Kč,
- **Jakub Jan P.**, nar. xxx, bytem xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 800 000 Kč,
- **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, na náhradě nemajetkové újmy částku 600 000 Kč,

podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních poškození:

- **Jakub A.**, nar. xxx, se zbytky svých nároků na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy,
- **Rostislav K.**, nar. xxx, se svým nárokem na náhradu majetkové škody a se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Žaneta V.**, nar. xxx, se zbytky svých nároků na náhradu majetkové škody a na náhradu nemajetkové újmy,
- **Pavel V.**, nar. xxx, se zbytky svých nároků na náhradu majetkové škody a na náhradu nemajetkové újmy,
- **Milan B.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Dagmar O.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Eudovít M.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Božena F.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Aneta F.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Michaela Ch.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Andrea Š.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Alžběta P.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Miroslav P.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Jan V.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- **Jana V.**, nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,

Shodu s prvopisem stvrzuje Markéta Parmová.

- E. V., nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- V. V., nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- Čestmír P., nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- Jiřina J., nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- Karel P., nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,
- Jakub Jan P., nar. xxx, se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy,

podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních poškozená Jana H., nar. xxx, bytem xxx.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě podal dne 12. 10. 2021 ke Krajskému soudu v Ostravě pod č.j. 3 KZV 26/2020-471 návrh na schválení dohody o vině a trestu uzavřené dne 17. 9. 2021 mezi ním a obviněným Zdeňkem K. ve znění uvedeném ve výroku tohoto rozsudku shora.
2. Vzhledem k tomu, že po přezkoumání podaného návrhu na schválení dohody o vině a trestu a spolu s ním předloženého spisového materiálu neshledala předsedkyně senátu zákonného důvodu k předběžnému projednání podaného návrhu ve smyslu § 314q odstavec 1 trestního řádu, nařídila podle § 314q odstavec 1 trestního řádu k rozhodnutí o návrhu státního zástupce na schválení dohody o vině a trestu veřejné zasedání, k němuž byl předvolán obviněný a o němž byli vyrozuměni řádně a včas státní zástupce, obhájce, jakož i všechny osoby, které v tomto řízení vystupují v procesním postavení poškozených a jichž je v tomto řízení celkem 95. Z tohoto počtu poškozených uplatnilo řádně a včas (tj. nejpozději při prvním jednání o dohodě o vině a trestu ve smyslu § 175a odstavec 2 trestního řádu a § 43 odstavec 3 trestního řádu) nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy celkem 27 osob.
3. U veřejného zasedání obviněný Zdeňk K. v rámci svého vyjádření uvedl, že rozumí sjednané dohodě o vině a trestu, ví, co tvoří podstatu skutků, které jsou mu kladeny za vinu, jaká je jejich právní kvalifikace a jaké trestní sazby zákon stanoví za trestné činy, které jsou v těchto skutcích spatřovány. Uvedl, že v rámci dohody o vině a trestu učinil prohlášení o tom, že spáchal skutky, pro které je stíhán, toto prohlášení učinil dobrovolně a bez nátlaku a byl poučen o svých právech na obhajobu. Současně uvedl, že jsou mu známy všechny důsledky sjednání dohody o vině a trestu, zejména že se vzdává práva na projednání věci v hlavním líčení a práva podat odvolání proti rozsudku, kterým by soud dohodu o vině a trestu schválil, s výjimkou případu, kdy by rozsudek nebyl v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. K uplatněným nárokům na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy v penězích se obviněný nevyjádřil.
4. Zmocněnec poškozených Mgr. Jaromír Parobek (za poškozené Anetu F., Boženu F., Patrika G., Janu H., Michaelu Ch., Jiřinu J., Ludovíta M., Dagmar O., Čestmíra P., Jakuba Jana P., Karla P., Andreu Š., Jana V., E. V., Janu V. a V. V.) uvedl, že poškození jeho klienti řádně a včas připojili své nároky, jejich výši považuje za oprávněnou, žádá proto soud, aby v rámci

odsuzujícího rozsudku rozhodl rovněž ve prospěch poškozených a jimi požadované částky jim přiznal. Pokud by měl soud za to, že částky, které poškození požadují na jednorázovém odškodnění pozůstalých, jsou nepřiměřeně vysoké, nechť tyto moderuje. Nesouhlasí se státním zástupcem při sjednávání dohody o vině a trestu prezentovaným názorem, že výše požadovaných nároků je natolik vysoká, že s ohledem na trest doživotí nelze předpokládat, že by cokoliv z nároků poškozených bylo uspokojeno, a proto není třeba se těmito nároky zabývat.

5. Zmocněnec poškozených Mgr. Petr Kausta (za poškozené Jakuba A., Rostislava K., Miroslava P. st., Miroslava P. ml., Alžbětu P., Žanetu V. a Pavla V.) uvedl, že jednání o dohodě o vině a trestu nebylo pro jeho klienty zcela satisfakční, protože i pro ně bylo velmi těžké pochopit, jak je možné, aby se ve věci, z níž je obviněný viněn, někdo s někým na něčem domlouval. Z jeho strany však bylo klientům vysvětleno, skutečnost, že ve věci neproběhne klasické hlavní líčení, je v konečném důsledku v jejich prospěch s ohledem na jejich obrovské duševní útrapy. Poukázal na naprostou necitelnost obviněného, jehož se při jednom z posledních výslechů, které proběhly, ptal, jak vidí zavinění svého jednání, kdy on přesto, že měl možnost konečně vyslovit nějakou lítost a konečně pochopit, co spáchal, uvedl, že v zásadě zavinění na tom, co se stalo, mají Žaneta V. a jeho manželka, protože ho opustila. A zřejmě považoval za přiměřenou reakci upálit tolik lidí. Jeho náhled na trestnou činnost je tedy minimální. Pro poškozené je jistým zadostiučiněním výše trestu. Další satisfakcí pak pro ně bude to, jakým způsobem soud přistoupí k rozhodnutí o náhradě újem, které jim byly způsobeny. Další v zásadě necitelný přístup obviněného spatřuje v tom, že tento se k nárokům poškozených na náhradu škody nevyjadřuje. Je jedno, jestli na to někdy bude obviněný mít, jestli to někdy zaplatí nebo ne, ale jedná se o jistou míru zadostiučinění, byť jsou poškození vědomi toho, že obviněný, který nic nemá, a je minimální pravděpodobnost, že by do budoucna ve výkonu trestu nějaký majetek nabyl, toto uhradí. Navrhl proto, aby soud poškozeným jeho klientům uplatněné nároky přiznal.
6. Zmocněnkyně poškozeného Města Bohumín navrhla, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obviněnému povinnost k náhradě majetkové škody ve výši 2 140 911,17 Kč, představující škodu, která Městu Bohumín jako vlastníku bytového domu č.p. xxx na ulici xxx v xxx vznikla jednáním obviněného a nebyla uhrazena pojišťovnou z titulu pojistného plnění.
7. Podle § 314r odstavec 1 trestního řádu *soud může rozhodovat o skutku, jeho právní kvalifikaci, trestu a ochranném opatření pouze v rozsahu uvedeném v dohodě o vině a trestu.* Podle § 314r odstavec 2 trestního řádu *soud dohodou o vině a trestu neschválí, je-li nesprávná nebo nepřiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem nebo z hlediska druhu a výše navrženého trestu, případně ochranného opatření, nebo nesprávná z hlediska rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, anebo zjistí-li, že došlo k závažnému porušení práv obviněného při sjednávání dohody o vině a trestu.*
8. Po provedeném veřejném zasedání, přezkoumání předloženého spisového materiálu a uzavřené dohody o vině a trestu dospěl soud k závěru, že dohoda o vině a trestu uzavřená dne 17. 9. 2021 mezi obviněným Zdeňkem K. a státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ostravě je správná a přiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem i z hlediska druhu a výše navrženého trestu. Obviněný Zdeněk K. prohlásil, že spáchal skutky, pro které je stíhán a o pravdivosti tohoto jeho prohlášení není důvodu pochybovat. Skutková zjištění popsaná v bodech 1., 2. a 3. uzavřené dohody jsou nejen v souladu s prohlášením obviněného, ale mají také oporu v důkazech opatřených v průběhu přípravného řízení. Právní kvalifikace všech uvedených skutků, jež jsou obviněnému kladeny za vinu, je zcela přiléhavá a navržený úhrnný trest odnětí svobody na doživotí se zařazením do věznice

se zvýšenou ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 2 roků není nepřiměřený jak z hlediska zjištěného skutkového stavu a osoby obviněného, tak z hlediska obecných zásad pro stanovení druhu a výměry trestu vyjádřených v ustanovení § 39 a následujících trestního zákoníku. Uložení úhrnného trestu ve smyslu § 43 odstavec 1 trestního zákoníku je v daném případě odůvodněno mnohostí trestných činů, navržený trest odnětí svobody je v rámci zákonné trestní sazby stanovené na čin nejprísnejší trestný, tj. zločin vraždy, za nějž lze podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku uložit trest odnětí svobody na 15 až 20 let nebo výjimečný trest, jímž se ve smyslu § 54 odstavec 1 trestního zákoníku rozumí jednak trest odnětí svobody nad 20 až do 30 let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Pro uložení trestu odnětí svobody na doživotí jsou v daném případě splněny podmínky § 54 odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, když trestná činnost obviněného a zejména trestná činnost, jíž se dopustil dne 8. 8. 2020 úmyslným založením požáru bytě, v němž se v té době nacházelo celkem 15 osob, mezi nimi i nezletilé děti a žena ve vysokém stupni těhotenství, z nichž bezprostředně v důsledku působení ohně a toxických zplodin hoření zemřelo 6 osob (včetně 3 nezletilých dětí), dalších 5 osob (včetně těhotné ženy) zemřelo pádem na travnatou plochu před bytovým domem a pouze 4 osobám se podařilo z bytu uniknout a vyhnout se tak smrti, avšak i tyto osoby utrpěly zranění, především popáleniny na různých částech těla, je mimořádně závažná jak vzhledem k uvedenému zvláště těžkému a těžko napravitelnému následku, tak i vzhledem k zvláště zavrženíhodnému způsobu provedení činu a k zvláště zavrženíhodné pohnutce obviněného. Rovněž navržený vedlejší trest zákazu činnosti odpovídá zákonným kritériím pro ukládání tohoto druhu trestu ve smyslu § 73 trestního zákoníku a jeho uložení je odůvodněno trestnou činností obviněného popsanou v bodě 3. uzavřené dohody. Pro úplnost je třeba dodat, že nebylo zjištěno, že by při sjednávání dohody o vině a trestu došlo k závažnému porušení práv obviněného. Lze tedy shrnout, že soud v daném případě shledal splněnými veškeré zákonné podmínky pro schválení dohody o vině a trestu.

9. Z důvodů shora uvedených proto soud podle § 314r odstavec 4 trestního řádu rozsudkem schválil dohodu o vině a trestu sjednanou dne 17. 9. 2021 mezi státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Ostravě a obviněným Zdeňkem K. a obviněného uznal vinným v souladu se sjednanou dohodou skutky popsány v bodech 1. až 3. výroku tohoto rozsudku shora, právně kvalifikovanými v bodě 1. jako jednak zločin vydírání podle § 175 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, jednak přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, jednak přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, v bodě 2. jako jednak zločin vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno a), b), c), i) trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, jednak zločin obecného ohrožení podle § 272 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c), d) trestního zákoníku, a v bodě 3. jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, za což byl obviněný odsouzen podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku a § 54 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí, pro jehož výkon byl podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 2 roků.
10. Pokud jde o výroky o náhradě majetkové škody a náhradě nemajetkové újmy, v průběhu řízení předcházejícího sjednání dohody o vině a trestu mezi státním zástupcem a obviněným Zdeňkem K. se jako poškození se svými nároky řádně a včas k trestnímu řízení připojili Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje, Město Bohumín, Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, Jakub A., Milan B., Aneta F.,

Božena F., Jana H., Michaela Ch., Jiřina J., Rostislav K., Ludovít M., Dagmar O., Miroslav P., Miroslav P., Alžběta P., Āestmír P., Jakub Jan P., Karel P., Andrea Š., Jan V., Jana V., E. V., V. V., Žaneta V. a Pavel V. Pokud jde o povahu a výši jednotlivými poškozenými uplatněných nároků, o těchto bude pojednáno podrobně ve vztahu ke každému z poškozených níže. Na tomto místě je třeba obecně uvést, že vzhledem k tomu, že mezi obviněným a poškozenými nedošlo při sjednávání dohody o vině a trestu k uzavření dohody o náhradě majetkové škody nebo nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení, postupoval soud v souladu s ustanovením § 314r odstavec 4 trestního řádu, věta druhá za středníkem, podle § 228 trestního řádu v případech, kdy byl skutkový stav spolehlivě prokázán opatřeními důkazy, a podle § 229 trestního řádu v případech ostatních. Obviněný byl před rozhodnutím soudem poučen o tom, že má právo se k uplatněným nárokům poškozených, které jsou zrekapitulovány v návrhu státního zástupce na schválení dohody o vině a trestu, vyjádřit a v souvislosti s tím má rovněž právo se seznámit se spisovým materiálem, na základě něhož bude soud o těchto nárocích rozhodovat. O tom byl obviněný poučen jak písemně v předvolání k veřejnému zasedání, jež mu bylo doručeno dne 25. 10. 2021, tak i následně ústně u vazebního zasedání konaného dne 3. 11. 2021. Obviněný o nahlédnutí do spisu do konání veřejného zasedání nepožádal, k uplatněným nárokům poškozených se u veřejného zasedání nevyjádřil.

11. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu, *odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odstavec 3), nestanoví-li zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud ubražena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.*
12. Podle § 229 odstavec 1, odstavec 2 trestního řádu, ve spojení s ustanovením § 314r odstavec 4 trestního řádu, věta druhá za středníkem, *není-li opatřeními důkazy pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení podklad, soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem; na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem odkáže soud poškozeného také se zbytkem jeho nároku, jestliže mu nárok z jakéhokoli důvodu přizná jen zčásti.*
13. Pokud jde nároky na náhradu majetkové škody uplatněné poškozenými právníckými osobami: Poškozená **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna** se připojila k trestnímu řízení vedenému proti obviněnému Zdeňku K. s nárokem na náhradu majetkové škody v celkové výši 1 402 552 Kč (č.l. 2355/13), představující škodu, která této zdravotní pojišťovně vznikla vynaložením nákladů na zdravotní služby poskytnuté jejím pojištěncům Žanetě V., Rostislavu K., Janu V., D. K., Lukáši K., Lukáši B., Lucii B., Lence V., Janě H. a Jakobovi A. v souvislosti se zraněními, která jmenovaní utrpěli dne 8. 8. 2020. Základ uplatněného nároku na náhradu majetkové škody je v tomto případě třeba odvozovat od ustanovení § 2910 občanského zákoníku a potažmo § 2894 odstavec 1 občanského zákoníku, neboť se jedná o nároky na náhradu újmy na jmění (škody). V daném případě poškozená zdravotní pojišťovna řádně doložila listinnými důkazy (č.l. 2357-2392/13) důvod a výši jí uplatněného nároku a způsobená škoda je v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného, jímž byl uznán vinným v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora. Podle § 2951 odstavec 1 občanského zákoníku *se škoda nabrazuje uvedením do předešlého stavu; není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hrađí se škoda v penězích.* S ohledem na shora uvedené soud v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1

trestního řádu uložil obviněnému povinnost označené zdravotní pojišťovně částku 1 402 552 Kč na náhradě majetkové škody zaplatit.

14. obdobná je situace v případě poškozené **Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny**, která se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu majetkové škody v celkové výši 107 519 Kč (č.l. 2398/13), představující škodu, která této zdravotní pojišťovně vznikla vynaložením nákladů na zdravotní služby poskytnuté jejím pojištěncům Pavlu V., Petru P. a Silvií K. v souvislosti se zraněními, která jmenovaní utrpěli dne 8. 8. 2020. Vzhledem k tomu, že i tato poškozená zdravotní pojišťovna řádně doložila uplatněný nárok na náhradu majetkové škody listinnými důkazy (č.l. 2400-2403/13), prokazujícími jak důvod, tak i výši uplatněného nároku, přičemž způsobená škoda je i v tomto případě v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného, jímž byl uznán vinným v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora, uložil soud v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu obviněnému povinnost označené zdravotní pojišťovně shora uvedenou částku zaplatit.
15. Poškozený **Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje** se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 158 433,60 Kč, představující celkové náklady zásahu jednotek Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje u požáru založeného obžalovaným dne 8. 8. 2020 (č.l. 201-203/2). Povinnost k náhradě nákladů vzniklých úmyslným protiprávním jednáním obviněného vyplývá z ustanovení § 44 odstavec 1 písmeno a) zákona č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Proto soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu obviněnému uložil povinnost poškozenému Hasičskému záchrannému sboru Moravskoslezského kraje částku 158 433,60 Kč na náhradě majetkové škody zaplatit.
16. Poškozené **Město Bohumín** se původně připojilo k trestnímu řízení vedenému proti obviněnému s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 6 382 676,75 Kč, představující škodu, která mu jako vlastníku bytového domu č.p. xxx na ulici xxx v xxx vznikla jednáním obviněného popsáním v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora, kdy tato zahrnovala mj. náklady na opravu domu, zajištění náhradního ubytování nájemníkům po dobu opravy, slevu na nájemném a další, přičemž připojení se týkalo částky, která nebyla uhrazena z titulu pojistného plnění. Poškozené Město Bohumín výši uplatněného nároku na náhradu majetkové škody řádně doložilo listinnými důkazy (č.l. 1987-2087/11). Ještě před rozhodnutím soudu pak omezilo svůj uplatněný nárok na částku 2 140 911,17 Kč, s tím, že způsobená škoda dosáhla celkové částky 15 826 484,17 Kč, jak bylo již dříve doloženo, v mezidobí však došlo k dalšímu plnění ze strany Hasičské vzájemné pojišťovny, takže aktuálně činí celková škoda, která nebyla uhrazena z titulu pojistného plnění, včetně spoluúčasti, částku 2 140 911,17 Kč (č.l. 3991-3993/21). Vzhledem k tomu, že způsobená škoda je v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obviněného, jímž byl uznán vinným výrokem tohoto rozsudku shora, uložil soud obviněnému v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu povinnost částku 2 140 911,17 Kč poškozenému Městu Bohumín na náhradě majetkové škody zaplatit.
17. Další skupinu poškozených, kteří v trestním řízení vedeném proti obviněnému Zdeňku K. uplatnili své nároky, tvoří přeživší poškození ze skutku pod bodem 2. rozsudku – Jakub A., Rostislav K., Žaneta V. a Pavel V. Jmenovaní poškození uplatili v trestním řízení několik druhů nároků, a to jak nároky na náhradu škody majetkové, tak i nároky na náhradu nemajetkové újmy. Pokud jde o povahu jednotlivých těchto nároků a způsob a rozsah náhrady, tyto jsou upraveny v občanském zákoníku následovně: Podle § 2951 odstavec 1 občanského zákoníku *se majetková škoda (újma na jmění) nabrazuje uvedením do předešlého stavu; není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, bradí se škoda v penězích.* Podle § 2952 občanského zákoníku se přitom *bradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo. Nemajetková újma se* naproti tomu podle § 2951 odstavec

2 občanského zákoníku *odčiní přiměřeným zadostiucněním, které musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Při ublížení na zdraví podle § 2958 občanského zákoníku odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti (tzv. bolestné) a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i zřízení společenského uplatnění. Při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví podle § 2959 odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. V obou případech pak platí, že nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Podle § 2960 občanského zákoníku škůdce hradí též účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví poškozeného, s péčí o jeho osobu nebo jeho domácnost tomu, kdo je vynaložil. Podle § 2961 občanského zákoníku škůdce nahradí tomu, kdo je vynaložil, přiměřené náklady spojené s pohřbem v rozsahu, v jakém nebyly ubrazeny veřejnou dávkou podle jiného právního předpisu; přičemž se přiblíží ke zvyklostem i ke okolnostem jednotlivého případu. Náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti poškozeného se podle § 2962 odstavec 1 občanského zákoníku hradí peněžitým důchodem ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem poškozeného před vznikem újmy a náhradou toho, co poškozenému bylo vyplaceno v důsledku nemoci či úrazu podle jiného právního předpisu. Po skončení pracovní neschopnosti, případě při invaliditě, nahradí podle § 2963 odstavec 1 občanského zákoníku škůdce poškozenému jeho ztrátu peněžitým důchodem, který se stanoví vzhledem ke rozdílu mezi výdělkem, jakého poškozený dosahoval před vznikem újmy, a výdělkem dosahovaným po skončení pracovní neschopnosti s přičtením případného invalidního důchodu podle jiného právního předpisu.*

18. Ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy tzv. sekundárních obětí, tj. pozůstalých po obětech trestného činu, je třeba nejen ve vztahu ke shora jmenovaným poškozeným, ale také ve vztahu k dalším pozůstalým po obětech, jak budou uvedeni níže, v prvé řadě zdůraznit, že újmou způsobenou usmrcením osoby blízké není újma na životě a zdraví primární oběti, tj. zemřelého, nýbrž újma na soukromém a rodinném životě osob blízkých. Výši náhrady této újmy tedy nelze v žádném případě považovat za vyjádření hodnoty života primární oběti, neboť lidský život je nenahraditelný. Náhrada za duševní útrapy slouží k jednorázovému odčinění duševního strádání příbuzných a blízkých zemřelého, plynoucího z jejich rodinného a sociálního vztahu charakteristického úzkou vazbou a intenzivními citovými pouty. Základ nároků sekundárních obětí, tj. pozůstalých po zemřelých obětech trestného činu, je odvozován od ustanovení § 2894 odstavec 2 občanského zákoníku a potažmo § 2956 občanského zákoníku, podle něhož *vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.* Podle již shora citovaného ustanovení § 2959 občanského zákoníku *při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.* Při určování výše náhrady nemajetkové újmy v penězích je přitom důležitým aspektem, aby tato odrážela obecně sdílené představy o spravedlnosti. Judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího soudu je dovozováno, že při stanovení výše relutární náhrady (finanční satisfakce pro pozůstalé) je nutno použít princip proporcionality, a to nejen ve smyslu zohlednění okolností na straně škůdce i poškozeného (viz dále), ale také v tom smyslu, že soud zohlední částky této náhrady přiznané v jiných srovnatelných řízeních. Již na tomto místě je třeba uvést, že daný případ je co do způsobu spáchání a počtu obětí natolik mimořádný, že je obtížné nalézt srovnatelné řízení pro účely porovnání částek náhrady přisouzených v jiných případech. Při posuzování důvodnosti uplatněných nároků na náhradu této nemajetkové újmy soud v prvé řadě posuzoval, zda poškození, kteří takový nárok v tomto trestním řízení proti obviněnému uplatnili, jsou osobami uvedenými v § 2959 občanského zákoníku, tedy osobami blízkými zemřelému. Pokud jde o způsob náhrady nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách při usmrcení osoby blízké, tato je dána zákonem tak, že se má jednat o peněžitou náhradu. Při stanovení výše peněžité náhrady soud postupoval v souladu s citovaným ustanovením § 2959 občanského

zákoníku, s přihlédnutím k § 2957 občanského zákoníku, podle něhož *musí být způsob a výše přiměřeného zadostiučnění určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné (mj. úmyslné způsobení újmy)* a v souladu s konstantní judikaturou (viz zejm. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 a sp. zn. 25 Cdo 894/2018, která vychází z toho, že při určení výše náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením osoby blízké je třeba zohlednit okolnosti jak na straně pozůstalého, tak i na straně škůdce. Na straně pozůstalého je významná zejména *intenzita jeho vztahu se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých, případná existenční závislost na zemřelém a případná jiná satisfakce (jako např. omluva, správní postih škůdce či jeho trestní odsouzení), která obvykle není sama o sobě dostačující, její poskytnutí však může mít vliv na snížení peněžitého zadostiučnění. Zohlednit lze rovněž, byl-li pozůstalý očitedním svědkem škodní události, byl-li s jejími následky bezprostředně konfrontován či jakým způsobem se o nich dozvěděl.* Kritéria odvozená od osoby škůdce jsou ve smyslu citované judikatury především *jeho postoj ke škodní události, dopad události do jeho duševní sféry, forma a míra zavinění a v omezeném rozsahu i majetkové poměry škůdce, které jsou významné pouze z hlediska toho, aby výše náhrady pro něj nepředstavovala likvidační důsledek.* Základní částka náhrady ve smyslu § 2959 občanského zákoníku, modifikovatelná s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, byla již citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 894/2018 stanovena *v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) na dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného.* Vzhledem k tomu, že ke smrti poškozených došlo v roce 2020, je rokem předcházejícím smrti poškozených rok 2019. Protože dle údajů Českého statistického úřadu činila hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství v roce 2019 částku 34 125 Kč, činí dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství částku 682 500 Kč. Tuto částku vzal soud po zohlednění kritérií vztahujících se obecně k danému případu a k osobě obviněného za základní částku náhrady ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. V daném případě by totiž bylo na místě na jednu stranu základní částku náhrady modifikovat na základě kritérií odvozených od osoby obviněného Zdeňka K. ve smyslu jejího zvýšení, neboť obviněný se jednání, jehož důsledkem byla smrt 11 osob, dopustil úmyslně, po předchozím uvážení a mimořádně trýznivým způsobem, na druhou stranu by bylo na místě modifikovat základní částku náhrady ve smyslu jejího snížení, a to s ohledem na výši uloženého trestu odnětí svobody, který byl obviněnému uložen v nejvyšší možné výměře jako výjimečný trest odnětí svobody na doživotí. Takto uložený trest, byť jej nelze v žádném případě považovat sám o sobě ve vztahu k odčinění duševních útrap, které pozůstalí vytrpěli v souvislosti s úmrtím svých blízkých, za dostačující, lze považovat za alespoň částečnou satisfakci, kterou je třeba ve smyslu citované judikatury zohlednit v podobě snížení peněžitého zadostiučnění. Z důvodů shora uvedených tedy soud vycházel v případě nejbližších osob (manžel/druh, rodiče, děti) ze základní částky ve výši 682 500 Kč, jakožto částky dále modifikovatelné s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek. Od této částky pak odvodil základní výši náhrady (opět s přihlédnutím ke konkrétním skutečnostem modifikovatelnou) u dalších osob blízkých, a to dle jejich příbuzenského poměru k zemřelému. V případě sourozenců a prarodičů tak soud vycházel ze základní výše náhrady v částce 511 875 Kč (základní částka snižená o jednu čtvrtinu), v případě, že zemřelým bylo dítě, zvýšil soud základní výši náhrady u sourozenců a prarodičů na částku 600 000 Kč, neboť smrt malého dítěte je obecně vnímána pozůstalými bolestivěji. V případě prarodičů, kde zemřelým je malé dítě, vycházel soud z týchž důvodů i přes vzdálenější příbuzenský vztah, ale stále v přímé linii, ze základní částky náhrady ve výši 455 000 Kč (základní částka snižená o jednu třetinu), v případě ostatních příbuzných z částky 341 250 Kč (základní částka snižená o jednu polovinu). Protože kvalita vzájemného vztahu mezi pozůstalými a zemřelým je ve smyslu citované judikatury (viz zejm. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 1402/2015) pro konkrétní výši náhrady klíčová, soud, aby mohl přiznat alespoň minimální výši náhrady, v případech, kdy neměl k dispozici bližší podklady pro posouzení intenzity vztahu

poškozených pozůstalých se zemřelými, vycházel z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Uvedené základní částky náhrady byly soudem ve vztahu k jednotlivým poškozeným pozůstalým individuálně modifikovány s užitím jak zákonných, tak i judikaturou dovozených hledisek, o čemž bude pojednáno v rámci odůvodnění rozhodnutí o jednotlivými poškozenými uplatněných nárocích níže. Na tomto místě je třeba zopakovat, že s ohledem na charakter řízení o návrhu na schválení dohody o vině a trestu, soud mohl vycházet při svém rozhodování o uplatněných nárocích poškozených toliko z informací a materiálů obsažených ve spise, bez možnosti provádět dokazování. Přiznané náhrady nemajetkové újmy pozůstalým jsou proto ve většině případů náhradami minimálními, pro jejichž přiznání měl soud dostatečný podklad, a nic nebrání poškozeným, kteří byli se zbytky svých uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, aby se přiznání vyšších náhrad domáhali touto cestou. Pro úplnost je třeba uvést, že majetkové poměry škůdce – obviněného Zdeňka K., který je prakticky nemajetný, soud při svém rozhodování vzal v souladu s konstantní judikaturou v úvahu, ale současně má za to, že aktuální nemajetnost obviněného nemůže být důvodem pro nepřiznání náhrady nemajetkové újmy. Zatímco v případě majetkové škody občanský zákoník, ani judikatura, neumožňují v případě škody způsobné úmyslně výši její náhrady modifikovat s ohledem na majetkové poměry škůdce (viz § 2953 občanského zákoníku), takže o náhradě majetkové škody soud v případě, že k tomu má dostatečný podklad, musí rozhodnout a obviněného zavázat k plnění, v případě náhrady nemajetkové újmy by v situaci, kdy je obviněný aktuálně nemajetný a odsouzen k trestu odnětí svobody na doživotí, fakticky při zohlednění jeho majetkových poměrů (*z hlediska toho, aby výše náhrady pro něj nepředstavovala likvidační důsledek*) nemohl poškozeným na náhradě nemajetkové újmy vůči němu přiznat ničeho. Tato disproporcí se jeví nespravedlivou obzvláště v daném případě, kdy nelze, dle názoru soudu, ani jen vzdáleně poměřovat škodu vzniklou na majetku např. zdravotních pojišťoven a duševní útrapy, které vytrpěli pozůstalí v souvislosti s usmrcením svých blízkých, zejména pozůstalí, kteří sami byli v inkriminované době v předmětném bytě a musí žít s tím, že oni přežili a jejich blízcí nikoliv. Na druhou stranu přihlédl soud s ohledem na předpokládaný praktický význam svého rozhodnutí pro poškozené také k maximálním částkám peněžité pomoci poskytované dle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů).

19. Poškozený **Jakub A.** se připojil k trestnímu řízení vedeném proti obviněnému Zdeňku K. s následujícími nároky (č.l. 2768-2770/15, 2776-2779/15):

- § nárokem na náhradu bolestného ve výši 76 781,25 Kč, a to jednak s odkazem na ve věci opatřené znalecké posudky znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie, ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 1437-1477/9), a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, ze dne 17. 5. 2021 (č.l. 890-980/5) a dále na jím doložené znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 2771-2772/15) a odborné vyjádření téhož znalce ze dne 15. 9. 2021 (č.l. 2780-2782/15), v nichž znalec ohodnotil bolestné 25 body (popáleniny pravé horní končetiny) a 200 body (pouřazová stresová porucha). Podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku), publikované pod č. 63/2014 Sb. rozh. tr. (dále jen „Metodika Nejvyššího soudu“), je hodnota 1 bodu stanovena jako 1% hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž nárok vznikl (vznikla bolest), tj. v daném případě za rok 2019, neboť bolest vznikla v roce 2020. Protože dle údajů Českého statistického úřadu činila hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství v roce 2019 částku 34 125 Kč, činí hodnota 1 bodu

částku 341,25 Kč. Pokud proto požadoval poškozený na bolestném částku 76 781,25 Kč, shledal soud jeho nárok důvodným, a to jak co do důvodu (vytrpěné bolesti jsou v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného), tak i co do výše (225 bodů x 341,25 Kč = 76 781,25 Kč). Nic proto nebránilo postupu dle § 228 odstavec 1 trestního řádu, tedy závazání obviněného k náhradě částky 76 781,25 Kč poškozenému.

- S nárokem na náhradu za ztížení společenského uplatnění předběžně vyčísleným na částku 500 000 Kč s tím, že od ustálení jeho zdravotního stavu dosud neuplynula doba jednoho roku. Vzhledem k tomu, že v předloženému spisovém materiálu se pro rozhodnutí o tomto uplatněném nároku nenachází dostatečný podklad, sám poškozený k takto uplatněnému nároku ničeho nedoložil (Metodika Nejvyššího soudu doporučuje využívat v soudním řízení jako důkaz znalecké posudky vypracované znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, od 1. 1. 2021, tj. od účinnosti vyhlášky č. 505/2020 Sb., také odvětví hodnocení míry bolesti a funkčních schopností při újmách na zdraví), nemohl soud o tomto nároku poškozeného rozhodnout a nezbylo mu, než s tímto nárokem poškozeného odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.
- S nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích za duševní útrapy při usmrcení osoby blízké ve smyslu shora citovaného § 2959 občanského zákoníku ve výši 1 200 000 Kč, když v souvislosti s protiprávním jednáním obviněného přišel o svou družku Nicol G., která byla navíc v době své smrti těhotná, čekali holčičku a plánovali společný život. Jeho otcovství k nenarozenému dítěti jeho družky bylo potvrzeno znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví genetika, ze dne 27. 8. 2020. Výši uplatněného nároku odůvodnil tak, že byl sám přítomen na místě, kde došlo k úmrtí jeho těhotné družky, kterou již s ohledem na rychlost šíření požáru nedokázal zachránit nebo jí jakkoli pomoci, s čímž bude muset žít celý život. Při posuzování takto uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozeného Jakuba A. vycházel soud z obecných hledisek vymezených v bodě 18. odůvodnění tohoto rozsudku shora a ze základní částky náhrady ve výši 682 500 Kč. V daném případě bylo na místě modifikovat tuto základní částku náhrady ve smyslu jejího zvýšení z důvodů na straně pozůstalého poškozeného, když se jednalo o druhu zemřelé Nicol G., s níž žil ve společné domácnosti, očekávali příchod společného dítěte a plánovali spolu budoucnost. Nicol G. byla v době své smrti ve vysokém stupni těhotenství a nebýt předmětné události, poškozený by se v řádu týdnů stal otcem zdravé holčičky. Za okolnost odůvodňující mimořádné zvýšení základní částky náhrady považuje soud skutečnost, že poškozený byl přítomen na místě požáru, svou těhotnou družku s ohledem na rychlost šíření požáru nedokázal zachránit a s tímto bude žít celý život. Z uvedených důvodů shledal soud uplatněný nárok poškozeného na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 200 000 Kč důvodným a plně odůvodněným a podle § 228 odstavec 1 trestního řádu závazal obviněného Zdeňka K., aby poškozenému uvedenou částku zaplatil.
- S nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 68 000 Kč, představující škodu na vybavení předmětného bytu, ve kterém v době vypuknutí požáru bydlel se svou družkou Nicol G. a dalšími dvěma osobami, a na jeho osobních věcech, které se v bytě v době vypuknutí požáru nacházely. Požadovaná částka konkrétně sestává z částky 40 000 Kč představující alikvotní část (1/4) z částky 160 000 Kč, již ohodnotili škodu na oblečení, obuvi a osobních věcech čtyř osob bydlících v předmětném bytě znalci z oboru ekonomika Jaromír Vlček a Ing. Nina Vlčková ve vypracovaném znaleckém posudku ze dne 23. 7. 2021(č.l. 1878-1984/11), dále z částek 3 000 Kč za televizor, 400 Kč za komodu, 4 000 Kč za manželskou postel a 1 600 Kč za lůžkoviny (rovněž dle ocenění znalců), z částky 10 000 Kč představující hotovost, kterou měl poškozený v peněžence v bytě v době vypuknutí požáru, a z částek 5 000 Kč, na niž si nyní cení svůj mobilní telefon zn. iPhone 6S zakoupený v roce 2018 za částku 10 000 Kč, a

4 000 Kč, na niž si nyní cení svůj mobilní telefon zn. Xiaomi Redmi, který měl před předmětnou událostí jen krátce. Základ uplatněného nároku poškozeného na náhradu této majetkové škody na věcech shledal soud důvodným, neboť škoda vznikla v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného. Pokud však jde o výši uplatněného nároku, mohl soud spolehlivě rozhodnout pouze ve vztahu ke škodě na věcech, jak byla objektivizována znaleckým posudkem z oboru ekonomika, vypracovaným v tomto trestním řízení, a ve vztahu ke škodě na finanční hotovosti, kterou měl poškozený v době požáru v bytě a jejíž hodnota odpovídá nominální hodnotě zničeného oběživa. Pro rozhodnutí o náhradě škody za zničené mobilní telefony poškozeného však není ve spise dostatečný podklad a subjektivní ocenění těchto telefonů poškozeným nelze považovat v této souvislosti za dostačující. Proto soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložil obviněnému povinnost zaplatit poškozenému na náhradě majetkové škody částku 59 000 Kč (40 000 + 3 000 + 400 + 4 000 + 1 600 + 10 000 Kč) a se zbytkem jeho nároku (5 000 + 4 000 Kč) jej odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odstavec 2 trestního řádu.

- S nárokem na náhradu ztráty na výdělku po dobu pracovní neschopnosti ve výši 160 843 Kč s tím, že před předmětnou událostí byl na základě pracovní smlouvy ze dne 30. 6. 2020 zaměstnán u společnosti xxx na pracovní pozici valcír kovů. Pracovní poměr byl sjednán na dobu určitou od 1. 7. 2020 do 31. 1. 2021 (k tomu pracovní smlouva č.l. 2774/15). Od 9. 8. 2020 až do skončení pracovního poměru uplynutím doby určité byl z důvodu svého psychického stavu po předmětné události v dočasné pracovní neschopnosti (k tomu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti (č.l. 2773/15). Z toho důvodu mu nebyla prodloužena zaměstnavatelem pracovní smlouva. Jeho průměrný čistý měsíční výdělek v zaměstnání činil 22 938 Kč, čemuž odpovídá průměrný hrubý výdělek ve výši 27 900 Kč (k tomu potvrzení o výdělku č.l. 2775/15). Za dobu od 1. 8. 2020 do 31. 8. 2021 by od svého zaměstnavatele obdržel s ohledem na svůj průměrný výdělek před předmětnou událostí částku ve výši 362 700 Kč. Za měsíc srpen 2020 od svého zaměstnavatele za odpracované dny (za dobu od 1. 8. 2020 do 7. 8. 2020) na náhradě za prvních 14 nemocenské a dále jako finanční dar v souvislosti s předmětnou událostí obdržel částku 28 253 Kč, ze strany ČSSZ mu bylo za období od 23. 8. 2020 do 10. 7. 2021 na dávkách nemocenského pojištění vyplaceno celkem 173 604 Kč (č.l. 2783-2784/15). Ke dni 10. 7. 2021 mu skončila podpůrná doba nemocenského pojištění. Dne 11. 8. 2021 byl uznán především z důvodu diagnostikované posttraumatické stresové poruchy vzniklé v souvislosti s předmětnou událostí invalidním v 1. stupni (č.l. 2785-2786/15), o výši invalidního důchodu dosud nebylo rozhodnuto. Rozdíl mezi výdělkem, kterého by v období od 1. 8. 2020 do 31. 8. 2021 dosáhl, kdyby nedošlo k předmětné události, a částkou, kterou obdržel, je ztráta na výdělku za toto období ve výši 160 843 Kč. Vzhledem k tomu, že poškozený řádně doložil jak důvod, tak i výši uplatněného nároku, neshledal soud překážek podle § 2962 odstavec 1 občanského zákoníku o takto uplatněném nároku rozhodnout. V souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu proto obviněnému uložil povinnost poškozenému částku 160 843 Kč na náhradě za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti zaplatit. Pro úplnost je třeba uvést, že přiznání nároku v daném případě nebrání skutečnost, že pracovní poměr poškozeného skončil uplynutím doby ke dni 31. 1. 2021, když se jednalo o pracovní poměr na dobu určitou. V souladu s konstantní judikaturou (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1383/2002) náleží poškozenému náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti i v případě, že v době trvání pracovní neschopnosti pracovní poměr skončil (dokonce i v případě, že poškozený do práce ještě ani nestihl nastoupit), přičemž nebyť pracovní neschopnosti, která byla poškozenému vystavena v souvislosti s poškozením zdraví ze strany škudce, lze důvodně předpokládat, že by pracovní poměr i nadále trval. Ze spisového materiálu se podává, že pracovní poměr byl sice sjednán na dobu určitou, ale se zkušební dobou, v níž ukončen nebyl, zaměstnavatelem byl dokonce poškozenému poskytnut v souvislosti s předmětnou událostí finanční dar, není

tedy důvodu se domnívat, že by poškozenému nebyl pracovní poměr po uplynutí sjednané doby prodloužen, nebýt jeho zranění, jež utrpěl v souvislosti s předmětnou událostí.

- S nárokem na náhradu za ztrátu na peněžitém důchodu, který předběžně vyčíslil na částku 20.000 Kč měsíčně s tím, že dosud nebylo o výši jeho invalidního důchodu rozhodnuto. Pro rozhodnutí o tomto uplatněném nároku podle § 2963 občanského zákoníku neměl soud žádný podklad, proto mu nezbylo, než poškozeného s tímto nárokem odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.
 - S nárokem na náklady spojené s péčí o zdraví, které předběžně vyčíslil na částku 20 000 Kč s tím, že v souvislosti s předmětnou událostí je již dlouhodobě v péči psychologa, přičemž zvažuje vyhledání psychiatra. V daném případě se jedná o nárok podle § 2960 občanského zákoníku, který však poškozený sám nijak nedoložil a ani důkazy opatřené orgány činnými v přípravném řízení neumožňují soudu o tomto nároku spolehlivě rozhodnout. Proto byl poškozený s tímto nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
20. Poškozený **Rostislav K.** se připojil k trestnímu řízení vedeném proti obviněnému Zdeňku K. s následujícími nároky (č.l. 2795-2796/15, 2800-2801/15):
- S nárokem na náhradu bolestného ve výši 170 625 Kč, a to jednak s odkazem na ve věci opatřené znalecký posudek znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie, ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 1437-1477/9), a dále na jím doložený znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 2797-2799/15), v němž znalec ohodnotil bolestné 500 bodů (popáleniny a popáleninový šok). Podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku), publikované pod č. 63/2014 Sb. rozh. tr. (dále jen „Metodika Nejvyššího soudu“), je hodnota 1 bodu stanovena jako 1% hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž nárok vznikl (vznikla bolest), tj. v daném případě za rok 2019, neboť bolest vznikla v roce 2020. Protože dle údajů Českého statistického úřadu činila hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství v roce 2019 částku 34 125 Kč, činí hodnota 1 bodu částku 341,25 Kč. Pokud proto požadoval poškozený na bolestném částku 170 625 Kč, shledal soud jeho nárok důvodným, a to jak co do důvodu (vytrpěné bolesti jsou v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného), tak i co do výše (500 bodů x 341,25 Kč = 170 625 Kč). Nic proto nebránilo postupu dle § 228 odstavec 1 trestního řádu, tedy zavázání obviněného k náhradě částky 170 625 Kč poškozenému.
 - S nárokem na náhradu za ztížení společenského uplatnění předběžně vyčísleným na částku 250 000 Kč s tím, že od ustálení jeho zdravotního stavu dosud neuplynula doba jednoho roku. Vzhledem k tomu, že v předloženém spisovém materiálu se pro rozhodnutí o tomto uplatněném nároku nenachází dostatečný podklad, sám poškozený k takto uplatněnému nároku ničeho nedoložil (Metodika Nejvyššího soudu doporučuje využívat v soudním řízení jako důkaz znalecké posudky vypracované znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, od 1. 1. 2021, tj. od účinnosti vyhlášky č. 505/2020 Sb., také odvětví hodnocení míry bolesti a funkčních schopností při újmách na zdraví), nemohl soud o tomto nároku poškozeného rozhodnout a nezbylo mu, než s tímto nárokem poškozeného odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.
 - S nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 3 000 Kč představující jeho odhad hodnoty jeho mobilního telefonu zn. Huawei 10 Lite, který byl během předmětného požáru zničen.

Základ uplatněného nároku poškozeného na náhradu této majetkové škody shledal soud důvodným, neboť škoda vznikla v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného. Pokud však jde o výši uplatněného nároku, pro rozhodnutí o něm není ve spise dostatečný podklad a subjektivní ocenění telefonu poškozeným nelze považovat v této souvislosti za dostačující. Proto byl poškozený s tímto nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

- S nárokem na náklady spojené s péčí o zdraví, které předběžně vyčíslil na částku 20 000 Kč s tím, že se zraněními spočívajícími především v popáleninách se dlouhou dobu léčil především na popáleninovém centru Fakultní nemocnice Ostrava. V daném případě se jedná o nárok podle § 2960 občanského zákoníku, který však poškozený sám nijak nedoložil a ani důkazy opatřené orgány činnými v přípravném řízení neumožňují soudu o tomto nároku spolehlivě rozhodnout. Proto byl poškozený s tímto nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
21. Poškozená **Žaneta V.** se připojila k trestnímu řízení vedeném proti obviněnému Zdeňku K. s následujícími nároky (č.l. 2804-2806/15, 2814-2816/15):
- S nárokem na náhradu bolestného ve výši 559 650 Kč, a to jednak s odkazem na ve věci opatřené znalecké posudky znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie, ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 1437-1477/9), a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, ze dne 17. 5. 2021 (č.l. 890-980/5) a dále na jí doložené znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 2808-2813/15) a odborné vyjádření téhož znalce ze dne 15. 9. 2021 (č.l. 2817-2819/15), v nichž znalec ohodnotil bolestné 1 254 body (popáleniny, popáleninový šok, cizí těleso v dýchacích cestách, operační rána pravého stehna) a 386 body (řezná rána pravé horní končetiny, pourazová stresová porucha). Podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku), publikované pod č. 63/2014 Sb. rozh. tr. (dále jen „Metodika Nejvyššího soudu“), je hodnota 1 bodu stanovena jako 1% hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž nárok vznikl (vznikla bolest), tj. v daném případě za rok 2019, neboť bolest vznikla v roce 2020. Protože dle údajů Českého statistického úřadu činila hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství v roce 2019 částku 34 125 Kč, činí hodnota 1 bodu částku 341,25 Kč. Pokud proto požadovala poškozená na bolestném částku 559 650 Kč, shledal soud její nárok důvodným, a to jak co do důvodu (vytrpěné bolesti jsou v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného), tak i co do výše ($1\,254 + 386 = 1\,640$ bodů $\times 341,25$ Kč = 559 650 Kč). Soud proto postupoval podle § 228 odstavec 1 trestního řádu a uložil obviněnému částku 559 650 Kč poškozené zaplatit.
 - S nárokem na náhradu za ztížení společenského uplatnění předběžně vyčísleným na částku 1 000 000 Kč s tím, že od ustálení jejího zdravotního stavu dosud neuplynula doba jednoho roku. Vzhledem k tomu, že v předloženému spisovém materiálu se pro rozhodnutí o tomto uplatněném nároku nenachází dostatečný podklad, sama poškozená k takto uplatněnému nároku doložila toliko posudek o invaliditě ze dne 25. 3. 2021 (č.l. 2807/15), který však nelze považovat pro rozhodnutí o tomto nároku za dostačující (Metodika Nejvyššího soudu doporučuje využívat v soudním řízení jako důkaz znalecké posudky vypracované znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, od 1. 1. 2021, tj. od účinnosti vyhlášky č. 505/2020 Sb., také odvětví hodnocení míry bolesti a funkčních schopností při újmách na zdraví), nemohl soud o tomto nároku poškozené rozhodnout a nezbylo mu, než s tímto nárokem poškozenou odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

- S nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích za duševní útrapy při usmrcení osoby blízké ve smyslu shora citovaného § 2959 občanského zákoníku ve výši 2 100 000 Kč. Takto uplatněný nárok shledal soud důvodným co do důvodu i výše. Poškozená Žaneta V. v souvislosti s protiprávním jednáním obviněného přišla o své dvě dcery Lenku V. a Nicolu G., která byla navíc v době své smrti ve vysokém stupni těhotenství, a nebýt předmětné události, v řádu několika týdnů by se tak poškozená stala babičkou zdravé holčičky. Kromě toho přišla poškozená v důsledku jednání i o svého xxx vnuka D. K., syna své dcery Lenky V. Poškozená sama byla na místě, kde zemřeli její nejbližší přítomna, přičemž s ohledem na rychlost šíření požáru nedokázala své dcery, ani vnuka zachránit a s tímto bude žít celý život. O smrti svých blízkých se dozvěděla s odstupem několika dnů, v nemocnici, když byla probuzena z umělého spánku, neboť sama utrpěla při požáru velmi závažná zranění. Všechny tyto mimořádné okolnosti vzal soud v úvahu při posuzování uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozené, kdy vycházel ze základní částky náhrady ve výši 682 500 Kč ve vztahu ke každé ze zemřelých dcer a z částky 600 000 Kč ve vztahu k zemřelému vnukovi, kteréžto částky však v souladu s judikaturou vymezenými hledisky (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozsudku) modifikoval ve smyslu jejich zvýšení u dcery Lenky V. na částku 882 500 Kč, u dcery Nicoloy G. s ohledem na vysoký stupeň těhotenství v době úmrtí na částku 982 500 Kč a u vnuka D. K. na částku 700 000 Kč. Vzhledem k tomu, že poškozená Žaneta V. se připojila k trestnímu řízení vedenému proti obviněnému s nárokem na náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jejich jmenovaných blízkých s částkou v celkové výši 2 100 000 Kč, nemohl soud přiznat více, než sama poškozená požadovala, proto podle § 228 odstavec 1 trestního řádu zavázal obviněného Zdeňka K., aby poškozené zaplatil na náhradě této nemajetkové újmy částku 2 100 000.
- S nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 5 700 Kč, představující škodu na jejích osobních věcech a hotovosti, které měla s sebou v bytě v době vypuknutí požáru a které byly požárem zničeny. Požadovaná částka konkrétně sestává z částky 500 Kč, na kterou si poškozená cení svou kabelku ke dni jejího zničení, z částky 200 Kč, na kterou si poškozená cení svou peněženku ke dni jejího zničení, z částky 3 000 Kč, představující hotovost, kterou měla poškozený v peněžence v bytě v době vypuknutí požáru, a z částky 2 000 Kč, na niž si nyní cení svůj mobilní telefon zn. Xiaomi Redmi 4, starý přibližně dva roky. Základ uplatněného nároku poškozené na náhradu této majetkové škody na věcech shledal soud důvodným, neboť škoda vznikla v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného. Pokud však jde o výši uplatněného nároku, mohl soud spolehlivě rozhodnout pouze ve vztahu ke škodě na finanční hotovosti, kterou měla poškozená v době požáru v bytě a jejíž hodnota odpovídá nominální hodnotě zničeného oběživa. Pro rozhodnutí o náhradě škody za zničené věci – kabelku, peněženku a mobilní telefon poškozené však není ve spise dostatečný podklad a subjektivní ocenění těchto věcí poškozenou nelze považovat v této souvislosti za dostačující. Proto soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložil obviněnému povinnost zaplatit poškozené na náhradě majetkové škody částku 3 000 Kč za zničenou hotovost a se zbytkem jejího nároku (500 + 200 + 2 000 Kč) ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
- S nárokem na náhradu ztráty na výdělku po dobu pracovní neschopnosti ve výši 50 00 Kč s tím, že se jedná o vyčíslení předběžné, kdy poškozená byla v době předmětné události zaměstnána jako operátor, montážní dělník mechanických zařízení, u společnosti xxx, přičemž z důvodu jejího nepříznivého stavu po předmětné události byla uznána nadále zdravotně nezpůsobilou k výkonu dosavadní práce a z tohoto důvodu obdržela výpověď z pracovního poměru podle § 52 písmeno e) zákoníku práce, tedy pro obecné onemocnění. Její pracovní poměr skončil uplynutím výpovědní doby ke dni 28. 2. 2021 (k tomu doložila výpověď ze dne

4. 12. 2020, potvrzení o zaměstnání a mzdový výměr, č.l. 2821-2823/15). Podle mzdového výměru ze dne 5. 2. 2019 se její základní měsíční mzda skládala ze tří částí, a to z tarifní mzdy ve výši 19 000 Kč, věrnostní složky mzdy ve výši 400 Kč za každých 12 odpracovaných měsíců a z částky 1 000 Kč vyplácené v roce 2019. Následně byla poškozená uznána invalidní ve III. stupni (posudek o invaliditě ze dne 25. 3. 2021, č.j. LPS/2021/1681-KI_CSSZ (č.l. 2807/15) a byl jí rozhodnutím ČSSZ ze dne 13. 5. 2021, č.j. R-13.5.2021-427/7060275574 (č.l. 2824-2825/15) přiznán invalidní důchod ve výši 12 890 Kč měsíčně. V souvislosti s takto uplatněným nárokem poškozené lze obecně uvést, že předpoklady vzniku nároku na náhradu ztráty na výdělků po dobu pracovní neschopnosti jsou škoda na zdraví, za niž odpovídá škůdce (v tomto případě obviněný), ztráta na výdělků v důsledku pracovní neschopnosti a příčinná souvislost mezi pracovní neschopností a ztrátou na výdělků. V daném případě není pochybnosti o tom, že pracovní neschopnost poškozené byla v příčinné souvislosti se škodou na zdraví, za niž odpovídá obviněný Zdeněk K. Pro výpočet konkrétní výše náhrady za ztrátu na výdělků však soud neměl dostatečný podklad. Jak již shora uvedeno, náhrada za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti poškozeného se podle § 2962 odstavec 1 občanského zákoníku hradí peněžitým důchodem ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem poškozeného před vznikem újmy a náhradou toho, co poškozenému bylo vyplaceno v důsledku nemoci či úrazu podle jiného právního předpisu. Průměrným výdělkem se přitom rozumí průměrný hrubý výdělek, který se zjistí z hrubé mzdy zúčtované zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a z odpracované doby v rozhodném období. Rozhodným obdobím se pak rozumí předchozí kalendářní čtvrtletí (je-li to pro poškozeného výhodnější, lze považovat za rozhodné období předchozí kalendářní rok). Náhrada za ztrátu na výdělků pak přísluší poškozenému ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem dosahovaným před vznikem škody na zdraví a plnou výší náhrady mzdy a plnou výší dávek nemocenského pojištění. Vzhledem k tomu, že poškozená nedoložila potřebné podklady pro výpočet výše uplatněného nároku, nemohl soud postupovat jinak, než ji s jejím nárokem odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť pro vyslovení povinnosti k náhradě této majetkové škody neměl podklad.

- S nárokem na náhradu za ztrátu na peněžitým důchodu, který předběžně vyčíslila na částku 8.000 Kč měsíčně. Byť poškozená doložila jak posudek o invaliditě, tak i rozhodnutí ČSSZ ze dne 13. 5. 2021, jímž jí byl přiznán invalidní důchod ve výši 12 890 Kč měsíčně, pro rozhodnutí ani o tomto uplatněném nároku, jež se v daném případě řídí ustanovením § 2963 občanského zákoníku, neměl soud dostatečný podklad. Jak již shora obecně uvedeno, náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti a při invaliditě se hradí peněžitým důchodem, který se stanoví vzhledem k rozdílu mezi výdělkem, jakého poškozený dosahoval před vznikem újmy, a výdělkem dosahovaným po skončení pracovní neschopnosti s přičtením případného invalidního důchodu. Vzhledem k tomu, že poškozená nedoložila výši výdělků, kterého dosahovala před vznikem újmy, nebylo možno výši případného peněžitého důchodu stanovit. Mzdový výměr poškozenou předložený nelze pro účely výpočtu považovat za dostatečný, neboť tento nedokládá skutečně poškozené k výplatě v rozhodném období zúčtovanou mzdu, ani jí v rozhodném období odpracovanou dobu. Proto soud poškozenou s tímto uplatněným nárokem rovněž odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
- S nárokem na náklady spojené s péčí o zdraví, které předběžně vyčíslila na částku 20 000 Kč s tím, že v souvislosti se zraněními, která při předmětné události utrpěla, byla několikrát hospitalizována a podstoupila několik operací. Rovněž se snaží zlepšit svůj psychický stav,

který u ní po události přetrvává, a je tak v péči psychologa. V daném případě se jedná o nárok podle § 2960 občanského zákoníku, který však poškozená sám nijak nedoložila a ani důkazy opatřené orgány činnými v přípravném řízení neumožňují soudu o tomto nároku spolehlivě rozhodnout. Proto byla poškozená i s tímto nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

22. Poškozený **Pavel V.** se připojil k trestnímu řízení vedeném proti obviněnému Zdeňku K. s následujícími nároky (č.l. 2835-2836/15, 2841-2843/15):

- S nárokem na náhradu bolestného ve výši 66 202,50 Kč, a to jednak s odkazem na ve věci opatřený znalecký posudek znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie, ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 1437-1477/9) a dále na jím doložený znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství ze dne 31. 12. 2020 (č.l. 2837-2840/15), v němž znalec ohodnotil bolestné 194 body (popáleniny, operační rána levého stehna). Podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku), publikované pod č. 63/2014 Sb. rozh. tr. (dále jen „Metodika Nejvyššího soudu“), je hodnota 1 bodu stanovena jako 1% hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž nárok vznikl (vznikla bolest), tj. v daném případě za rok 2019, neboť bolest vznikla v roce 2020. Protože dle údajů Českého statistického úřadu činila hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství v roce 2019 částku 34 125 Kč, činí hodnota 1 bodu částku 341,25 Kč. Pokud proto požadoval poškozený na bolestném částku 66 202,50 Kč, shledal soud jeho nárok důvodným, a to jak co do důvodu (vytrpěné bolesti jsou v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného), tak i co do výše (194 bodů x 341,25 Kč = 66 202,50 Kč). Soud proto postupoval podle § 228 odstavec 1 trestního řádu a uložil obviněnému částku 66 202,50 Kč poškozenému zaplatit.

- S nárokem na náhradu za ztížení společenského uplatnění předběžně vyčísleným na částku 250 000 Kč s tím, že od ustálení jeho zdravotního stavu dosud neuplynula doba jednoho roku. Vzhledem k tomu, že v předloženém spisovém materiálu se pro rozhodnutí o tomto uplatněném nároku nenachází dostatečný podklad, sám poškozený k takto uplatněnému nároku ničeho nedoložil (Metodika Nejvyššího soudu doporučuje využívat v soudním řízení jako důkaz znalecké posudky vypracované znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, od 1. 1. 2021, tj. od účinnosti vyhlášky č. 505/2020 Sb., také odvětví hodnocení míry bolesti a funkčních schopností při újmách na zdraví), nemohl soud o tomto nároku poškozeného rozhodnout a nezbylo mu, než s tímto nárokem poškozeného odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

- S nárokem na náhradu majetkové škody, kterou poškozený předběžně vyčísлил na částku 10 000 Kč, aniž však uvedl, z jakého důvodu tento nárok uplatňuje. Takové připojení nelze považovat ani při maximální míře tolerance za řádné, a proto soud o tomto nároku nerozhodoval (ani by k tomu neměl žádný podklad).

- S nárokem na náhradu ztráty na výdělků po dobu pracovní neschopnosti ve výši 102 766 Kč s tím, že před předmětnou událostí byl a doposud nadále je zaměstnán u společnosti xxx. Od předmětné události až do 14. 3. 2021 byl v dočasné pracovní neschopnosti. Jeho průměrný hrubý měsíční výdělek před předmětnou událostí činil 32 222 Kč. Za dobu trvání pracovní neschopnosti obdržel od svého zaměstnavatele mzdu za část měsíce srpna 2020 a náhradu za prvních 14 dní dočasné pracovní neschopnosti ve výši 13 569 Kč. Od ČSSZ následně za dobu jeho dočasné pracovní neschopnosti obdržel celkem částku ve výši 124 041 Kč. Za situace,

že by nebyl v dočasné pracovní neschopnosti, by od svého zaměstnavatele za období 8/2020 až 14. 3. 2021 obdržel částku ve výši 240 376 Kč. Za tuto dobu pak od svého zaměstnavatele a od ČSSZ obdržel částku ve výši 137 610 Kč. Tím mu vznikla ztráta na výdělků ve výši 102 766 Kč. K tomu poškozený předložil své výplatní listky za rozhodné období (č.l. 2844-2848/15) a přehled obdržených plateb nemocenských dávek od ČSSZ (č.l. 2849/15). Vzhledem k tomu, že poškozený řádně doložil jak důvod, tak i výši uplatněného nároku, neshledal soud překážek podle § 2962 odstavec 1 občanského zákoníku o takto uplatněném nároku rozhodnout. V souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu proto obviněnému uložil povinnost poškozenému částku 102 766 Kč na náhradě za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti zaplatit.

- S nárokem na náklady spojené s péčí o zdraví, které předběžně vyčíslil na částku 20 000 Kč s tím, že se zraněními spočívajícími především v popáleninách, která utrpěl v souvislosti s předmětnou událostí, se dlouhou dobu léčil především na popáleninovém centru Fakultní nemocnice Ostrava. V daném případě se jedná o nárok podle § 2960 občanského zákoníku, který však poškozený sám nijak nedoložil a ani důkazy opatřené orgány činnými v přípravném řízení neumožňují soudu o tomto nároku spolehlivě rozhodnout. Proto byl poškozený s tímto nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

23. Třetí skupinu poškozených, kteří v tomto řízení řádně a včas uplatnili své nároky, tvoří pozůstalí po obětech skutku pod bodem 2. rozsudku. Níže uvedení pozůstalí uplatnili nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích za duševní útrapy při usmrcení osoby blízké ve smyslu ustanovení § 2959 občanského zákoníku. Obecně bylo o náhradě nemajetkové újmy tzv. sekundárních obětí, tj. pozůstalých po obětech trestného činu, základních částkách relutární náhrady modifikovatelných s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek, z nichž soud při svém rozhodování vycházel, jakož i o postupu soudu při rozhodování o těchto náhradách, pojednáno v bodě 18. odůvodnění tohoto rozsudku shora. Někteří z pozůstalých pak uplatnili i další nároky, ať již na náhradu majetkové škody či nemajetkové újmy v penězích, o nichž bude pojednáno ve vztahu ke každému z nich individuálně dále. Konkrétně se jako pozůstalí připojili se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení osoby blízké, popř. i s dalšími nároky na náhradu majetkové škody či nemajetkové újmy v penězích, tyto osoby:
24. Poškozený **Milan B.** s částkou v celkové výši 1 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jeho syna Lukáše B. ve výši 400 000 Kč, snachy Lucie B. ve výši 400 000 Kč a vnučky M. B. ve výši 200 000 Kč (č.l. 2478-2479/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozený je pozůstalým otcem zemřelého Lukáše B. a ve vztahu M. B. a Lucií B. byl osobou blízkou ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Ve vztahu k zemřelým Lukáši B. a M. B. lze nárok poškozeného považovat za důvodný i co do jeho uplatněné výše (v případě zemřelého syna a vnučky by bylo dokonce na místě vycházet z vyšších částek náhrad, jak jsou pro jednotlivé stupně příbuzenského vztahu uvedeny výše), ve vztahu k zemřelé snadě Lucií B. však soud neměl konkrétnější podklady pro zvýšení částky 341 250 Kč, kterou pro daný případ považuje za odůvodněnou v případě pozůstalých ve vzdálenějším příbuzenském vztahu k zemřelému. S ohledem na shora uvedené, když považuje na základě podkladů shromážděných ve spisovém materiálu za dostatečně prokázaný nárok poškozeného pozůstalého Milana B. na náhradu nemajetkové újmy v penězích toliko co do částky 941 250 Kč, uložil soud obviněnému Zdeňku K. podle § 228 odstavec 1 trestního řádu povinnost jmenovanému zaplatit částku 941 250 Kč, se zbytkem uplatněného nároku pak poškozeného odkázal dle § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

25. Poškozená **Dagmar O.** s částkou v celkové výši 10 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jejího syna Lukáše B. ve výši 5 000 000 Kč a vnučky M. B. ve výši 5 000 000 Kč (č.l. 2436-2437/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozená je pozůstalou matkou zemřelého Lukáše B. a ve vztahu k vnučce M. B. byla osobou blízkou ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Ve vztahu k zemřelému Lukáši B., který byl synem poškozené, shledal soud co do výše důvodným uplatněný nárok v částce 682 500 Kč a ve vztahu k zemřelé nezletilé M. B., která byla vnučkou poškozené, v částce 600 000 Kč. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozené se zemřelými, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, v případě zemřelé vnučky M. B. modifikované z důvodu velmi nízkého věku jmenované v době jejího úmrtí na částku 600 000 Kč, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozené Dagmar O. na náhradě nemajetkové újmy částku 1 282 500 Kč, se zbytkem uplatněného nároku pak poškozenou odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
26. Poškozený **Ludovít M.** s částkou ve výši 5 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jeho dcery Lucie B. (č.l. 2545/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozený je pozůstalým otcem zemřelé Lucie B., pokud však jde o výši uplatněného nároku, tuto shledal důvodnou toliko do výše 682 500 Kč. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozeného se zemřelou, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozenému Ludovítu M. na náhradě nemajetkové újmy částku 682 500 Kč, se zbytkem uplatněného nároku pak poškozeného odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
27. Poškozená **Božena F.** s částkou v celkové výši 10 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení její dcery Lucie B. ve výši 5 000 000 Kč a vnučky M. B. ve výši 5 000 000 Kč (č.l. 2573/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozená je pozůstalou matkou zemřelé Lucie B. a ve vztahu k vnučce M. B. byla osobou blízkou ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Ve vztahu k zemřelé Lucii B., která byla dcerou poškozené, shledal soud co do výše důvodným uplatněný nárok v částce 682 500 Kč a ve vztahu k zemřelé nezletilé M. B., která byla vnučkou poškozené, v částce 600 000 Kč. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozené se zemřelými, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, v případě zemřelé vnučky M. B. modifikované z důvodu velmi nízkého věku jmenované v době jejího úmrtí na částku 600 000 Kč, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud

- obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozené Boženě F. na náhradě nemajetkové újmy částku 1 282 500 Kč, se zbytkem uplatněného nároku pak poškozenou odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
28. Poškozené **Aneta F. a Michaela Ch.**, každá s částkou 5 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jejich sestry Lucie B. (č.l. 2672/15 a 2584/15). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když obě poškozené jsou pozůstalými sestrami zemřelé Lucie B., tedy osobami blízkými ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Co do výše shledal soud důvodným uplatněný nárok každé z pozůstalých sester v částce 511 875 Kč. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozených se zemřelou, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozené Anetě F. na náhradě nemajetkové újmy částku 511 875 Kč a poškozené Michaela Ch. částku 511 875 Kč, se zbytkem uplatněných nároků pak jmenované poškozené odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
29. Poškozená **Andrea Š.** s částkou v celkové výši 10 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení její matky Jany H. ve výši 5 000 000 Kč a sestry Silvie K. ve výši 5 000 000 Kč (č.l. 2557/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozená je pozůstalou dcerou zemřelé Jany H. a pozůstalou sestrou zemřelé Silvie K., tedy osobou blízkou ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Ve vztahu k zemřelé Janě H., která byla matkou poškozené, shledal soud co do výše důvodným uplatněný nárok v částce 682 500 Kč a ve vztahu k zemřelé Silvi K., která byla sestrou poškozené, v částce 511 875 Kč. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozené se zemřelými, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozené Andrei Š. na náhradě nemajetkové újmy částku 1 194 375 Kč, se zbytkem uplatněného nároku pak poškozenou odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
30. Poškození **Alžběta P. a Miroslav P., nar. xxx**, každý z částkou 1 050 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jejich vnučky Lenky V. ve výši 350 000, jejich vnučky Nicolý G. ve výši 350 000 Kč a jejich pravnuka D. K. ve výši 350 000 Kč (č.l. 2760-2761/15 a 2764-2765/15). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškození byli prarodiči zemřelých Lenky V. a Nicolý G. a praprarodiči zemřelého nezl. D. K., tedy osobami blízkými ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Při absenci podkladů pro podrobnější posouzení intenzity vztahu poškozených manželů P. se zemřelými jejich vnučkami a pravnukem, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud ze základních částek náhrady zvolených soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich

příbuzenského vztahu k zemřelým, jak jsou uvedeny v bodě 18. odůvodnění tohoto rozsudku shora, když uvedené částky vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Vzhledem k tomu, že základní částky náhrady nemajetkové újmy u prarodičů a u praprarodičů malých dětí, jak je soud stanovil, převyšují poškozenými v tomto řízení uplatněné částky, přičemž soud poškozeným nemohl přiznat více, než sami žádali, uložil podle § 228 odstavec 1 trestního řádu obviněnému Zdeňku K. povinnost zaplatit každému z poškozených Alžbětě P. a Miroslavu P., nar. xxx, na náhradě nemajetkové újmy jimi požadovanou částku 1 050 000 Kč, tj. 350 000 Kč jako náhradu za duševní útrapy při usmrcení každého ze jmenovaných zemřelých jejich blízkých každému z nich.

31. Poškozený **Miroslav P., nar. xxx**, s částkou v celkové výši 700 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jeho neteří Lenky V. a Nicolý G., a to ve výši 350 000 Kč za každou z nich (č.l. 2766-2767/15). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozený byl strýcem obou zemřelých (je bratrem matky jmenovaných Žanety V.) a tedy osobou blízkou ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Byť se ve spise nenachází podklady, které by umožňovaly důkladnější posouzení intenzity vztahu poškozeného se zemřelými, ze skutečnosti, že poškozený zařídil pohřeb zemřelé Lenky V. a uhradil náklady tohoto pohřbu, je zřejmé, že se jednalo o rodinné vztahy na kvalitativně vysoké úrovni. Poškozeným na náhradě nemajetkové újmy ve vztahu ke každé z jeho zemřelých neteří požadovanou částku 350 000 Kč proto soud považuje za přiměřenou, když zvýšení základní částky náhrady stanovené obecně v bodě 18. odůvodnění tohoto rozsudku shora pro ostatní osoby blízké (základní částka náhrady snižená o jednu polovinu, tj. 341 250 Kč) je odůvodněno právě prokazatelně intenzivním vztahem poškozeného k zemřelým, z nichž jedna byla navíc v době své smrti ve vysokém stupni těhotenství (Nicola G.). Z důvodů shora uvedených proto soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozenému Miroslavu P., nar. xxx, na náhradě nemajetkové újmy částku 700 000 Kč. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu pak soud uložil obviněnému povinnost zaplatit jmenovanému poškozenému také majetkovou škodu, která mu vznikla vynaložením nákladů na pohřeb zemřelé Lenky V. ve výši 51 721 Kč. Základ tohoto nároku na náhradu majetkové škody je odvozován od shora citovaného ustanovení § 2961 občanského zákoníku, škoda je v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obviněného Zdeňka K., jímž byl uznán vinným v bodě 2. výroku tohoto rozsudku shora, přičemž výši uplatněného nároku poškozený řádně doložil listinnými důkazy (faktura a doklad o úhradě č.l. 2762/15). Pro úplnost je třeba uvést, že náklady spojené s pohřbem nebyly uhrazeny veřejnou dávkou podle zvláštního předpisu.
32. Poškození **Jan V. a Jana V.**, každý s částkou 5 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jejich syna a poškozené **E. V. a V. V.**, každá s částkou 5 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jejich bratra J. V. (č.l. 2634-2635/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněné nároky lze považovat u všech jmenovaných poškozených pozůstalých za důvodné co do jejich základu, když poškození Jan a Jana V. jsou pozůstalými rodiči zemřelého nezletilého J. V. a poškozené E. a V. V. jeho pozůstalými sestrami, tedy osobami blízkými ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Co do výše shledal soud důvodnými uplatněné nároky každého z pozůstalých rodičů v částce 910 000 Kč. Soud přistoupil k modifikaci základní částky náhrady pro pozůstalé rodiče, která činí v daném případě 682 500 Kč (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozsudku shora) ve smyslu jejího zvýšení o jednu třetinu, tj. o částku 227 500 Kč, s ohledem na věk zemřelého J. V., jemuž bylo v době jeho smrti pouhých xxx let, a také s ohledem na okolnosti jeho smrti, s nimiž jsou jeho rodiče obeznámeni. Duševní útrapy rodičů přeživších své nezletilé dítě dosáhly u pozůstalé matky Jany V. takové intenzity, že u ní byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha (viz

znalecký posudek č.l. 981-1012/5). V této souvislosti uplatnila poškozená Jana V. nárok na náhradu další nemajetkové újmy ve výši 2 000 000 Kč. S ohledem na uvedený následek, který je v příčinné souvislosti s trestným jednáním obviněného, zvýšil soud ve vztahu k poškozené Janě V. částku náhrady nemajetkové újmy o dalších 90 000 Kč na celkovou částku 1 000 000 Kč. Pokud jde o výši uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy pozůstalých sester po zemřelém nezl. J. V., nárok pozůstalé sestry E. V. shledal soud důvodným ve výši 511 875 Kč, představující základní částku náhrady nemajetkové újmy, jak ji soud pro daný skutek stanovil pro pozůstalé sourozence (viz bod 18. odůvodnění rozsudku shora). V daném případě soud nepřistoupil k další modifikaci uvedené částky s ohledem na velmi nízký věk pozůstalé E. V., již byly v době úmrtí bratra J. V. xxx roky. Tragická ztráta bratra, s nímž v rodině do té doby vyrůstala, byla pro jmenovanou zcela nepochybně bolestivá, ale s ohledem na svůj věk si neuvědomovala hrůznost okolností, za nichž její bratr zemřel, v takové míře, v jaké dopadla na její rodiče a starší sestru. Částku ve výši 511 875 Kč proto považuje soud v případě pozůstalé E. V. za přiměřenou a odpovídající. V případě pozůstalé sestry V. V., které bylo v době tragického úmrtí jejího bratra již xxx let, prožila s bratrem v sourozeneckém vztahu podstatnou část svého života a zcela jistě byla obeznámena s okolnostmi skonu svého bratra obdobně jako její rodiče, neboť s ohledem na medializaci případu ji tohoto rodiče nemohli ani při maximální snaze uchránit, modifikoval soud základní částku náhrady pro pozůstalé sourozence, tj. částku 511 875 Kč, ve smyslu jejího zvýšení o jednu třetinu, tedy na částku 682 500 Kč, odpovídající základní částce náhrady pro nejbližší osoby, tj. manžela, rodiče a děti (k tomu viz také rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3463/2018, dle něhož *výše náhrady za duševní útrapy spojené s usmrcením sourozence může v případě intenzivnějších vztahů pozůstalého se zemřelým dosáhnout úrovně základu pro nejbližší osoby*). Ze spisového materiálu vyplývá, že poškozeným Janu, Janě, E. a V. V. byla vyplacena Českou republikou – Ministerstvem spravedlnosti ČR peněžité pomoci jako pozůstalým rodičům a sourozencům po oběti, která v důsledku trestného činu zemřela, dle § 24 odstavec 1 písmeno c) zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), a to ve výši 160 000 Kč každému z pozůstalých rodičů a ve výši 140 000 Kč každé z pozůstalých sester (č.l. 2618-2632/14). Česká republika zastoupená Ministerstvem spravedlnosti ČR proto již dne 15. 7. 2021 oznámila orgánům činným v trestním řízení přechod nároku na náhradu nemajetkové újmy ve výši vyplacené peněžité pomoci z jednotlivých jmenovaných poškozených na stát a navrhla, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obviněnému Zdeňku K. povinnost nahradit České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR nemajetkovou újmu ve výši, v jaké byla z peněžité pomoci poškozeným vyplacena (č.l. 2621-2622/14). S ohledem na shora uvedené rozhodl soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu tak, že obviněný Zdeněk K. je povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozeným Janu V. částku 750 000 Kč (910 000 Kč – 160 000 Kč), Janě V. částku 840 000 Kč (1 000 000 Kč – 160 000 Kč), E. V. částku 371 875 Kč (511 875 Kč – 140 000 Kč), V. V. částku 542 500 Kč (682 500 Kč – 140 000 Kč) a České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR částku 600 000 Kč (160 000 Kč + 160 000 Kč + 140 000 Kč + 140 000 Kč). Se zbytkem jimi uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy pak soud poškozené Jan, Janu, E. a V. V. odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, když pro vyslovení povinnosti k náhradě nemajetkové újmy v rozsahu přesahujícím přiznané odškodnění neshledal na základě spisového materiálu při nemožnosti provádět ve věci další dokazování podkladu.

33. Poškození **Čestmír P.** a **Jiřina J.** s částkou ve výši 5 000 000 Kč každý, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jejich syna Petra P. (č.l. 2500/14 a 2516/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněné nároky poškozených lze považovat za důvodné co do jejich základu, když poškození jsou pozůstalými rodiči zemřelého. Pokud však jde o výši uplatněných nároků, tuto shledal

důvodnou toliko do výše 682 500 Kč u každého ze jmenovaných. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozených se zemřelým, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozenému Čestmíru P. na náhradě nemajetkové újmy částku 682 500 Kč a poškozené Jiřině J. částku 682 500 Kč, se zbytkem uplatněných nároků pak poškozené odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

34. Poškozený **Karel P.** s částkou 5 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jeho bratra Petra P. (č.l. 2482/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozený je pozůstalým bratrem po zemřelém Petru P., tedy osobou blízkou ve smyslu § 2959 občanského zákoníku. Co do výše shledal soud důvodným uplatněný nárok v částce 511 875 Kč. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozeného se zemřelým, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozenému Karlu P. na náhradě nemajetkové újmy částku 511 875 Kč, se zbytkem uplatněného nároku pak jmenovaného poškozené odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
35. Poškozený **Jakub Jan P.** s částkou 5 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení jeho otce Petra P. (č.l. 2406/14). Na základě podkladů, které měl soud pro své rozhodnutí k dispozici, dospěl k závěru, že uplatněný nárok lze považovat za důvodný co do jeho základu, když poškozený je pozůstalým synem po zemřelém, tedy osobou uvedenou v § 2959 občanského zákoníku. Pokud však jde o výši uplatněného nároku, tuto shledal důvodnou toliko do výše 800 000 Kč. Při absenci jakýchkoliv podkladů pro posouzení intenzity vztahu poškozeného se zemřelým, když jak již shora uvedeno, kvalita vzájemného vztahu je ve smyslu konstantní judikatury pro výši náhrady klíčová, vycházel soud z toho, že základní částky náhrady tak, jak byly soudem pro jednotlivé skupiny osob dle jejich příbuzenského vztahu k zemřelým zvoleny, vychází z předpokladu běžných rodinných vztahů, jaké jsou obvyklé ve většině rodin. Základní částku náhrady ve výši 682 500 Kč (viz bod 18. odůvodnění tohoto rozsudku shora) pak soud v daném případě zvýšil o částku 117 500 Kč na celkovou částku 800 000 Kč, kterou považuje v daném případě za přiměřenou. Ke zvýšení základní částky náhrady přistoupil soud z důvodu nízkého věku pozůstalého Jakuba Jana P., který ztratil otce ve věku pouhých 10 let, tedy ve věku, kdy dítě pro svůj zdárný duševní vývoj nezbytně potřebuje oba rodiče a kdy ztrátu jednoho z nich pocítuje obzvláště bolestivě. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu proto soud obviněnému Zdeňku K. uložil povinnost zaplatit poškozenému Janu Jakobovi P. na náhradě nemajetkové újmy částku 800 000 Kč, se zbytkem uplatněného nároku pak poškozeného odkázal v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
36. Poškozená **Jana H.** s částkou 5 000 000 Kč, představující náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy při usmrcení Petra P., který byl jejím bývalým druhem a otcem jejich společného dítěte Jakuba Jana P. (č.l. 2433/14). Při absenci jakýchkoliv podkladů pro

posouzení intenzity vztahu poškozené se zemřelým a při absenci jakýchkoliv byt' i jen tvrzení poškozené v tomto směru, dospěl soud k závěru, že uplatněný nárok Jany H. nelze v daném případě považovat za důvodný již ani co do jeho základu, neboť poškozená neprokázala, ani netvrdila, že by byla osobou uvedenou v § 2959 občanského zákoníku, tedy osobou, která se může domáhat jako sekundární oběť náhrady nemajetkové újmy. Poškozená ve svém připojení se k trestnímu řízení uvádí, že je „přímým příbuzným zemřelého, poškozeného Petra P., když zemřelý byl otcem jejich společného dítěte Jakuba Jana P. a bývalým druhem poškozené“. V této souvislosti je třeba uvést, že příbuzenství ve smyslu § 771 občanského zákoníku je *vztahem založeným na pokrevním poutu, nebo vzniklým osvojením*. Osoby pak jsou *příbuzné v linii přímé*, ve smyslu § 772 odstavec 1 občanského zákoníku, *pochází-li jedna od druhé*. Z uvedeného je zřejmé, že Jana H. nebyla přímou příbuznou zemřelého Petra P. Pokud se považovala za „jinou osobu blízkou“ ve smyslu § 2959 a potažmo § 22 odstavec 1 občanského zákoníku, tedy *osobu se zemřelým si navzájem blízkou, jehož újmu by důvodně pocítovala jako újmu vlastní*, bylo na místě v souvislosti s uplatněním nároku na náhradu nemajetkové újmy tuto skutečnost osvědčit. Sama skutečnost, že je matkou společného dítěte a bývalou družkou zemřelého, ještě ničeho nevyovídá o tom, jaké byly vzájemné vztahy mezi ní a zemřelým v době před jeho smrtí a zda byly takového charakteru, že by důvodně újmu, kterou by zemřelý utrpěl, pocítovala jako újmu vlastní. Pro úplnost je třeba uvést, že ze spisového materiálu se rovněž nepodává, že by Jana H. měla v době úmrtí poškozeného Petra P. s tímto společně bydlit a že by tedy spolu trvale žili ve smyslu § 22 odstavec 1 věta druhá občanského zákoníku (viz k tomu také označení se poškozené jakožto „bývalé družky“). S ohledem na výše uvedené neshledal soud na základě spisového materiálu, který měl pro své rozhodnutí k dispozici a z něhož výhradně mohl podle § 314r odstavec 4 trestního vycházet, pro vyslovení povinnosti obviněného Zdeňka K. k náhradě nemajetkové újmy v penězích ve prospěch Jany H. zákonný podklad. Proto v souladu s ustanovením § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázal jmenovanou s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

37. Ve spisovém materiálu se nachází rovněž vyjádření **Martina J.**, manžela Jiřiny J., pozůstalé matky po zemřelém Petru P., který uvedl, že se připojuje k trestnímu řízení vedenému proti obviněnému Zdeňku K. s nárokem na náhradu škody ve výši 1 000 000 Kč (č.l. 2535/14). Takovéto připojení se k trestnímu řízení nepovažuje soud za řádné ve smyslu § 43 trestního řádu, neboť z tohoto není zřejmé, z jakého důvodu je nárok na náhradu škody (tedy zřejmě majetkové) uplatňován, o jakou škodu se má jednat a čím je odůvodněna výše požadované náhrady. Uvedené pak nevyplývá ani z jiných materiálů a podkladů, které jsou součástí spisového materiálu. Soud proto o takto uplatněném nároku nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu může podat odvolání obviněný a státní zástupce pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Poškozený může podat odvolání proti rozsudku pouze v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil. Ve prospěch obviněného mohou rozsudek podat i oprávněné osoby uvedené v ustanovení § 247 odstavec 2 trestního řádu, a to za stejných podmínek jako obviněný. Státní zástupce může podat odvolání ve prospěch i neprospěch

obviněného, v odvolání je povinen uvést, zda je podává, byť jen zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

Poškození, kterým byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, se poučují, že mohou požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obviněného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Ostrava 30. listopadu 2021

Mgr. Natálie Tognerová v.r.
předsedkyně senátu